

6474

1927

К. 6474.

№ 19

НОВЕ МИСТЕЦТВО

1927

Анрі Барбюс

ЦЕНТРАЛЬНА
— НАУКОВО-УЧБОВА —
БІБЛІОТЕКА.

87751

1927
240/1

ОТ ВАЛЮТНОГО УПРАВЛЕНИЯ Н.К.Ф. У.С.С.Р.

По постановлению ЦИК и СНК от 24-VIII текущего года Народный Комиссариат Финансов выпускает государственный 6% выигрышный **Заем Индустриализации Народного Хозяйства СССР.**

Заем выпускается на 200 мил. рублей срок на 10 лет с 1-X—27 г. по 1-X—37 года в облигациях достоинствами 25 рублей, с подразделением каждой облигации на 5-ть равных частей, каждая из которых имеет право на соответствующую часть выпавшего на облигации выигрыша, а также процентного дохода. **Из общей суммы Займа выделяется 20.000 серий на 25 милл. рублей на финансирование Днепростроя.**

Облигация айма приносит по купонам 6% годовых выплачиваемых 2 раза в год 1-го апреля и 1-го октября. Кроме этого в течении срока Займа будет произведено 38 тиражей выигрышей, в которых будет розыграно 734.800 выигрышей на сумму 96.042.000 рублей.

Первый тираж выигрышей состоится 28-го декабря 1927 г. в котором будет розыграно 23.300 выигрышей на сумму 3.001.500 р.

В ЧИСЛЕ КОТОРЫХ: 1 выигрыш в 25.000 р.

5	”	по 10.000 ”
10	”	” 5.000 ”
84	”	” 1.000 ”
3150	”	” 250 ”
15800	”	” 100 ”

Таким образом 1 выигрыш приходится на каждые 325 облигаций.

Выигрышная облигация оплачивается одновременно с выигрышем и в дальнейших тиражах не участвует. Вновь выпускаемому Займу при-
соены все выгоды, предоставленные другим Займам.

Продажа облигаций Займа Индустриализации-Днепростроя в городах и сельских местностях началась и будет производиться **до 15-го ноября по льготновыпускному курсу 24 руб. за 25-ти рублевую облигацию** (соответственно 4 р. 80 к. за $\frac{1}{5}$ часть).

Продажа облигаций производится с рассрочкой платежа единоличным покупателям на 4-ре м-ца, а коллективам трудящихся на 7 месяцев. После первого взноса приобретенные облигации и процентный доход от них принадлежат покупателю.

Лицам оплатившим всю стоимость облигаций сразу предоставляется дополнительная скидка в размере 25 коп. на каждую целую облигацию, таким образом облигации продаются им по 23 р. 75 к. за целую облигацию (соответственно 4 р. 75 к. за $\frac{1}{5}$ часть).

Номера подписанных облигаций закрепляются за подписчиками до 1-го тиража, за единоличными покупателями после 3-го взноса, а коллективными после 2-го взноса.

В гор. Харькове продажа облигаций производится в кассе Окрфинотдела, всех кредитных и почтовотелеграфных учреждениях и всех сберкассах. В сельских же местностях продажа облигаций производится в почтовотелеграфн. сберегательн. кассах.

**ХАРКІВСЬКА
ДЕРЖАВНА
ОПЕРА**

Римарська 21, тел. 1-26

Вівторок 11 жовтня **Серія А.**

ДОН-КІХОТ

Балет на 4 дії 7 карт.

Четвер 13 жовтня **Серія В.**

АІДА

Опера на 4 дії 7 карт.

Субота 15 жовтня **Серія Д.**

АІДА

Опера на 4 дії 7 карт.

Середа 12 жовтня **Серія Б.**

ФАУСТ

Опера на 4 дії 9 карт.

П'ятниця 14 жовтня **Серія Г.**

ДОН-КІХОТ

Балет на 4 дії 7 карт.

Неділя 16 жовтня **Серія Е.**

ФАУСТ

Опера на 4 дії 9 карт.

ХАРКІВ.

ДЕРЖАВНЕ КОНЦЕРТОВЕ БЮРО

ТЕАТР ДЕРЖАВНОЇ ОПЕРИ

**Сезон
1927-8 р.**

АБОНЕМЕНТ ПЕРШИЙ

1. Симфоніч. концерт Generalmusikdirektor
Диригент **ОСКАР ФРІД** Берлін

2. Симфоніч. концерт Generalmusikdirektor
Диригент **ФРІЦ СТІДРІ** Берлін

3. Violinabend Світовий скрипач
ЖОЗЕФ СІГЕТТІ Париж

4. Оперова вистава „Ріголетто“
Відомий тенор **ДМИТРІЙ СМІРНОВ** Париж

5. Симфонічний концерт Диригент
МИКОЛА МАЛЬКО Ленінград
Соліст **КАЧАЛОВ І.** Арт. Москов. Худож. Акад. театру Москва

6. Концерт на двох роялях
Берлін **ПЕТРИ-ЗАДОРА** Еспанія

7. Концерт на клавесіні
АЛІА ЕЛЕРС Берлін

8. Klavirabend Відома піаністка
ЛЮБКА КОЛЕССА Берлін

9. Симфонічний концерт
Диригент **А. ГАУК—ПЕТРІ** Соліст Берлін

10. Симфонічний концерт Диригент
А. МАРГУЛЯН Засл. арт. респ. Соліст **СІГЕТТІ ЖОЗЕФ** Париж

УМОВИ ПРИДБАННЯ АБОНЕМЕНТІВ

1. Кожний громадянин має право придбати один або декілька абонементів.
2. Абонемент дає право на відвідування всіх концертів, що зазначено в цьому абонементі.
3. Ціни на місця по абонементу здешевлені проти звичайних цін від 25 проц. до 50 проц.
4. Особи, що не бажають купити цілий абонемент можуть купити квитки на окремі концерти оголошеного абонементу.
5. Членам профспілок по колективним заявкам абонементи видаються в борг з розстрочкою на два місяці з дня одержання абонементу.
Примітка: Окремі члени профспілок також можуть брати абонементи в борг при умові, як що вони дадуть заборгованості засвідчені місцькомом, або адміністрацією підприємства.
6. Окремі громадяни мають право при заяві, сплатити половину вартості абонементу та при одержанні абонементу—решту.
7. При несвочасній виплаті заборгованості за абонементи, абонемент анулюється й гроші що було внесено не повертається.
8. Всі оголошення в першому абонементі концерти відбудуться з 1 жовтня ц. р. до 1 лютого 1928 р.

**ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР**

„БЕРЕЗІЛЬ“

Вул. Лібкнехта 9
Тел. 1—68.

Вівторок 11 жовтня

МІКАДО

опера на 3 дії

Середа 12 жовтня

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОХ

драма на 13 епізодів

Четвер 13 і П'ятниця 14 жовтня

ДЖІММІ ГІГІНЗ

п'єса на 5 дій

Субота 15 жовтня

ШПАНА

ексцентріяда на 10 показів

Неділя 16 жовтня

МІКАДО

опера на 5 дій

Початок в 8 год. веч.

Квитки продають з 11 до 2 та від 5 до 8 г.

НАУКОВО-УЧБОВА
БІБЛІОТЕКА

**КИЇВСЬКА
ДЕРЖАВНА АКАДЕ-
МІЧНА ОПЕРА**

Відкриття сезону

Телефони № 3—88, 18—66

Субота 15 жовтня
Відкриття сезону
Тарас Бульба
Опера на 5 дій, 7 к.

Вівторок 18 жовтня **Серія А.**
Тарас Бульба
Опера на 5 дій, 7 к.

Четвер 20 жовтня **Серія Б.**
Євгеній Онєгін
Опера на 3 дії, 7 к.

Субота 22 жовтня
Євгеній Онєгін
Опера на 3 дії, 7 к.

Неділя 16 жовтня
Євгеній Онєгін
Опера на 3 дії, 7 к.

Середа 19 жовтня
Лебедине озеро
Балет на 4 дії

П'ятниця 21 жовтня
Тарас Бульба
Опера на 5 дій, 7 к.

Неділя 23 жовтня
Лебедине озеро
Балет на 4 дії

**ДЕРЖАВНИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР**

Ім. І. ФРАНКА

Директор театру
І. Грузінов
Гол. адміністр.
Н. Радлевич
Адміністратор театру
Л. О. Левченко

ТЕАТР ім. ЛЕНІНА (Київ, майдан Спартак № 2
Телефон 8-55)

16 жовтня 1927 р. відкриття зимового сезону
театру ім. Ів. Франка за художн. керовн. засл.
арт. респ. ГНАТА ЮРИ

16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 жовтня 1927 р.

СОН ЛІТНЬОЇ НОЧИ

В. ШЕКСПІР
переклад Я. САВЧЕНКА

Комедія на 5 розділів
Постановка засл. арт. респ. Гната Юри
Оформлен. сцени й строї В. Комерденкова
Організація слова Ф. Гаєвський
Музика композитора Н. Прусліна
Танки балетмейстра Є. Вігілева

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ВИМАГАЙТЕ
ІЛЮСТРОВАННИЙ ТИЖНЕВИК
„НОВЕ МИСТЕЦТВО“**

вид. Відділу Мистецтв УПО

Журнал містить статті в справах театру, образотворчого мистецтва музики, кіно, поезії, фейлетони, рецензії, мистецьку, хроніку
і програми всіх Харківських театрів

Передплата на . . . . . 1 рік 8 карб. — коп.

„ „ . . . . . 1/2 „ 4 „ 50 „

„ „ . . . . . 3 міс. 2 „ 75 „

Ціна одного примірника . . . . . 20 коп.

Редакція і контора: Харків, вул. Карла Лібкнехта, № 9. Телефон № 1—68.

НОВЕ МИСТЕЦТВО

ТИЖНЕВИК

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

№ 19 (60)

11 ЖОВТНЯ

1927

Адреса редакції:
Харків, вул. Карла
Лібкнехта, б. № 9.
Телефон № 1-68.

Про бюджет наших периферійних театрів

Револуція поставила на кін справу розвитку національної культури народів Радянського Союзу, що до того перебували під гнітом політичного режиму і соціального поневолення. Це надзвичайно важливе питання конкретно вирішилося вже в постановах наших партійних і радянських органів і ці рішення скеровані на те, щоб сприяти розвитку національної культури зокрема української, творити нові культурні цінності й втягувати в творчий процес ширші кола робітництва та селянства.

В силу історичних подій, що склалися у нас на терені України, які призвели до русифікації особливо місцевого населення, розвиток театральної мережі так званих державних театрів українських ішов шляхом ініціативи й матеріальної та моральної допомоги зверху, від партійних органів і державних установ, що стоять на чолі даної справи. Місцева ініціатива, з цій галузі культурного будівництва виявлялася занадто рідко й квола. Такий стан звичайно вимагав від державного бюджету чималих субсидійних сум, щоб можна було перевести в життя намічені плани.

Але це разом сильно відбивалося на розмірах субсидій мистецько творчим організаціям інших галузей мистецтва. В той час, коли на театральне будівництво відпускалися грубі гроші, і музика, і образотворче мистецтво, і література вимагали більшої допомоги і не мали її в потрібних для нормального розвитку розмірах. Такий стан річей, звичайно, в жодному разі не можна пояснювати чиєюсь злою волею, невірним розподілом державних субсидійних сум, а тільки згаданими об'єктивними обставинами.

При розподілі субсидій в наступному бюджетовому році Наркомосвітою зроб-

лено наголос субсидіювання музики й образотворчого мистецтва, а також літератури. Що до мережі українських театрів і театрів нацменшостей, то великого збільшення субсидійних сум проти минулого бюджетового року не передбачалося.

Однак навіть ті розміри субсидій, що передбачалося дати театрам Наркомосвітою при проходженні бюджету в Н.К.Ф. й Держплані України занадто зменшилися за рахунок периферійних наших театрів.

Такий стан річей ставить перед нами питання про дальніше існування мережі наших периферійних театрів. Ясно, що не може бути навіть розмови про зменшення наявної мережі, або про скорочення виробничих і фінансових планів даних театрів. Про це зараз говорити не доводиться тому, що театральний сезон почався й такі заходи призвели б тільки до зриву його ні в якій мірі не зменшивши суми передбаченого дефіциту наших театрів. Виходу з утвореного важкого стану треба шукати в інший спосіб. І вихід, на нашу думку є, і цілком справедливий та нормальний.

До цього часу в розвитку мережі наших периферійних театрів і затвердженні її місцевого бюджету брав надто мізерну участь за виключенням однієї двох округ. Коли по де-яких округах це пояснювалося малим, а іноді дефіцитним бюджетом їх, то інші такого виправдання малих субсидій театрам, або й повного відмовлення від них не мали. Причини тут іншого порядку, що їх не трудно усунути при правдивій оцінці роботи й значіння театру взагалі й українського зокрема, в зв'язку з політикою партії та радянських органів в справі творення національної культури.

Одже адміністративним зарядом театрів при даному стані річей треба особ-

ливу увагу звернути на організацію глядача. Система кредитування через абонементи глядача професійно організованого, що переводиться останні роки в наших театрах нам довела, що саме цим шляхом в першу чергу треба йти адміністрації для забезпечення прибуткової частини театального бюджету.

Але найбільшу роботу всеж треба покласти на периферійні освітні органи,

а також парторганізації в справі забезпечення відповідних субсидій театрам у місцевім бюджеті. У всякім разі зменшення субсидійних сум по державному бюджету ні в якій мірі не мусить відбитися на нормальній роботі наших периферійних театрів, що мають колосально-культурну вартість і виховують широкі маси в певному політичному напрямку відповідно ідеям епохи.

Об'являємо шостий сезон „Березоля“

Відкриття зимового сезону 1927-28 року п'єсою Дніпровського „Яблуневий полон“ (постановка Бортника)

Найбільший театральний „шкідник“, найгірший ворог всякого театру це—випадковий глядач. Він ненароком заходить до театру, між іншим дивиться виставу, висловлює свою—випадкову ж-сентенцію і, зразу її забуваючи, іде собі геть.

Догодити такому контингенту глядачів неможливо: випадковий глядач рідко знає чого він хоче, а коли й почне висловлювати свої домагання, то виявиться така різноматнітність смаків і бажать, що годі шукати їм спільного знаменника. Звичайно ж один театр, крім вар'єте чи мюзикеолю, не може орієнтуватися на такого глядача і брати на увагу його оцінку на свою роботу. А між тим „Березолеві“ минулого сезону довелося працювати переважно саме на такого глядача. Це був перший сезон у Харкові, і за один сезон звичайно не сила організувати кадр постійних, своїх глядачів,—ні глядач театру, ані театр харківського глядача не знав, а коли й знав, де йому шукати свого глядача, то за короткий час не міг ще вторувати собі до нього стежок. Це звичайно створювало надзвичайно, важкі умови для роботи театру і нормальну програмову працю театру де в чому було навіть порушено. Організована постійна, своя і, по змозі, однородна аудиторія—перша умова нормальної та доцільної роботи театру, і тому не дивно, що перед цим, другим, сезоном „Березіль“ ставить собі найпершим завданням утворення цієї своєї аудиторії. Професійно організований глядач це найбільш довершена однородність, що можлива в столиці та ще й для центрального театру. Ми довідуємось із статтів і виступів мистецького керівника театру Л. Курбаса про низку заходів у напрямку охоптя цього кола глядачів. З свого боку ми хочемо поставити справу набуття й організації такого глядача в найтісніший зв'язок і безпосередню залежність від самого робочого

принципу театру. Постійний глядач хоче й регулярних, частих функцій свого театру. Тому про принцип „виробничості“, що на нього став „Березиль“ ще з четвертого свого сезону, цього року доводиться говорити з особливою уважністю. Виняткове значіння „Березоля“, як театру центрального, його культурне постановлення і активна роля постійного шукача—ввесь характер виключно творчої, а не ремісницької роботи, звичайно не дозволяє вимагати від театру великої репертуарної нагрузки. Одначе потреба поруч із закріпленням якості і збільшення кількості вистав цілком очевидна, бо це закріплює за театром і кадри глядачів.

Об'явлений репертуар цього сезону наче позитивно відповідає на це поставлене завдання. Театр обіцяє солідну кількість нових вистав і багато відновлених, малознайомих харківському глядачеві. Отже доводиться лиш побажати, щоби робочий план було виконано цілком і ніяк не зменшено а то—коли конкурс, об'явлений НКО дасть гарні результати,—то й збільшено.

Об'явлений на цей сезон репертуар визначає дві основні тенденції театру—конкретну установку на глядача та його (театру) певне культурне постановлення. Цей перший сезон має домінувати сучасна революційна п'єса! „Яблуневий полон“, „Народній Малахій“, „Бузанівський лицедій“, „Бронепотяг“, „Джемі Гігінз“—це проти двох старих перероблених п'єс на першу половину сезону, Але особливо значно ще й те, що „Березиль“, який досі майже не знаходив придатних собі п'єс в українській драматургії, цього сезону уводить у репертуар аж три оригінальних п'єси, що належать перу сучасних революційних українських драматургів. Отже констатуємо нарешті активну участь молодого українського драматурга в театральному процесі. Нема

сумніву, що за цим прискориться теж виховання кадрів українських драматургів, а з тим ширшають і перспективи дальшого розвитку театру й драматичного письменства.

Першу з уведених до репертуару театру п'єс Харків вже бачив. Сезон відкрито „Яблуневим полоном“. Дніпровського ми вперше бачимо на театрі—він дебютує. Сюжет „Яблуневого полону“ розгортається на тлі дій громадянської війни. Досі ми маємо безліч п'єс з тематикою з часів громадянської війни, але ні одна з них (чи майже ні одна) не побачила кону великого театру. Схематизм, не перетворена тенденційність, спрощеність, відсутність міцного сюжету, і витрат—ось загальні їхні хибі „Яблуневий полон“ тим вигідно відрізняється від них, що з актуальною тематикою в п'єсі поєднано художню розробку типів і інтригу влучно переплетено з широким полотном масових дій.

В результаті п'єси вийшла гостро театральна і художньо правдива. Індивідуальна драма командира Зіновія, що потрапив у полон до „цвіту яблунь“—весни, втоми, кохання—індивідуальна драма цього хисткого, може соціально навіть непевного елемента, але прекрасного командира—нехай може й не типове явище, але на кону театру вона р а ц і о н а л ь н а бо примушує глядача думати, оглядатися, підтягатися,—бо ідея цієї індивідуальної драми зовсім не обов'язкова тільки для часів громадянської війни, а можлива—надто можлива—в наш сьогодиншній, трудовий будень. Особливе досягнення п'єси—майстерне виображення маси—живої, повнокровної. З драматургічного боку вона втрачає через пошматованість на епізоди і спад динаміки під кінець. Особливе досягнення—ефектні, напружені кінці епізодів.

Отже вибір п'єси для відкриття сезону слід вважати за вдалий. Надто важно те, що розпочато роботу оригінальною п'єсою, надто важно й те, що патосна насиченість першого в цьому сезоні видовиська наче визначає і весь тонус роботи театру на цей рік.

Цей рік починається для театру в особливих умовах і становить особливі завдання. Цього року „Березіль“ буде не один драматичний український театр у Харкові. Поруч „Березоля“, що працює в центрі міста, функціонуватиме в робітничому районі ще й інший театр—Український робітничий Театр. Ясно, що про якусь „конкуренцію“ нема мови—бо кожний з цих театрів має різне становлення—але Укр. роб. театр має ту

перевагу, що з першого ж сезону він тісно зв'язаний з робітничим глядачем. Рациональність існування в робітничому районі українського театру так званих „усталених форм“ цілком очевидна—в справі втягнення широкої пролетарської маси в активне будівництво української культури, в справі опертя цього будівництва саме на пролетарську масу—цього театру належить величезна роля.

Але самий факт появи цього театру поруч „Березоля“ виявляє тенденції до стабілізації старо-реалістичних традицій театру—українського дореволюційного театру з застосуванням традицій руського і світового дореволюційного театру. Не тільки стабілізувати, а й закріпити їх, втягти в сферу свого впливу і цим опертися на робітничу аудиторію,—авдиторію, яка має належну підготовку (5 років існування там ідентичного червонозаводського руського театру). Все це свідчить, що цей сезон і наступні мають йти в Харкові під знаком боротьби за глядача, за методи сценічного впливу на глядача.

„Березолеві“, поставленому на менш вигідній позиції (територіально) це створює особливі умови роботи—в них доведеться йому чітко і несхибно вести свою ідейно-формальну лінію, закріпити свої ідеологічні позиції і—ніколи, як саме тепер—ні кроку з них не відступати. Особливо в ставленнях сучасних революційних п'єс, де активний—не мертвий—реалізм „Березоля“ дає йому перевагу, але й покладає на нього подвійну відповідальність.

Ось чому особливо відрадно привітати постановку „Яблуневого полону“. Це не є програмова робота театру, це якраз фіксація його здобутків, закріплення ідейних і формальних своїх позицій—це той товар, яким театр викидатиме на ринок у своїй масовій продукції. І цей товар цілком добротний на якість. Молодий березолівський режисер Бортник серйозно і вдумливо підійшов до роботи. І коли й трапилися де-які огріхи (приміром, недокінченість центральної постати—Зіновія і т. и.), то очевидно це слід віднести не на рахунок схиблень, а на рахунок неминучих помилок у початку роботи. Докінченість інших типів і образів в тім переконує. Слід гадати, що невдовзі, відшліфувавшись на перших виставах, постановка „Яблуневого полону“, цілком стане в актив березолівської продукції.

Вдалий початок, добре виконання—все це обіцяє інтересний сезон.

Ю. Смолич.

На ширший шлях музичного будівництва

(Підсумки третього пленуму ЦП
Музичного Т-ва ім. Леонтовича)

Не вважаючи на цілу низку дуже важних постанов останнього пленуму ЦП Муз. Т-ва ім. Леонтовича, що відбувся в Харкові 25—27 вересня, на чільному місці все-таки треба поставити факт перенесення центру Т-ва до столиці нашої республіки.

Це рішення пленуму ЦП не нове, — воно є лише реалізацією постанови 1-го з'їзду Т-ва в січні минулого року. Отже, потребу перенести центр Т-ва в центр нашого державного життя Т-во відчуло більш як півтора роки тому, але здійснити цього не давалося, бо справжня організація музичних сил Харкова почалася лише напередодні з'їзду і Харківська філія Т-ва до певного часу не могла перебрати на себе роботу центру Т-ва.

Факт перенесення місця перебування президії ЦП Т-ва до столиці є факт великої ваги, бо він виводить Т-во на шлях будування української музичної культури у всеукраїнському масштабі. Запорукою цьому є другий, зв'язаний з першим, факт переобрання президії ЦП, до активної участі в роботі якої стали відповідальні робітники центральних державних та професійних інституцій — НКО, ВУРПС та центральної державної опери.

Останнє з одного боку дасть Т-ву змогу дійти ув'язки своєї роботи з роботою центральних і місцевих освітніх органів та закладів та поширити музичовавчу роботу серед робітничих мас, а з другого боку дасть можливість цим органам використати великий досвід Т-ва що до форм та метод масової роботи, використати скупчений в Т-ві актив музробітників, відчувати актуальні справи музичного будівництва, провадити облік музроботи, то що. А Т-во дати це може.

За сім без малого років існування Т-во ім. Леонтовича, зародившись в маленькому колі „Комітету увічнення пам'яті М. Леонтовича“ чутливо поширюючи рамці своїх громадських завдань, обнімаючи чим раз ширші кола музичних діячів та просякаючи в гушавину трудящих мас, вилилося нині в єдину на Україні музичну громадську організацію республіканського масштабу (що відзначив у своїй доповіді і представник НКО т. Христовий).

Із звіту президії ЦП видно, як Т-во поволі вкриває терен України мережею своїх філій та осередків, число яких уже

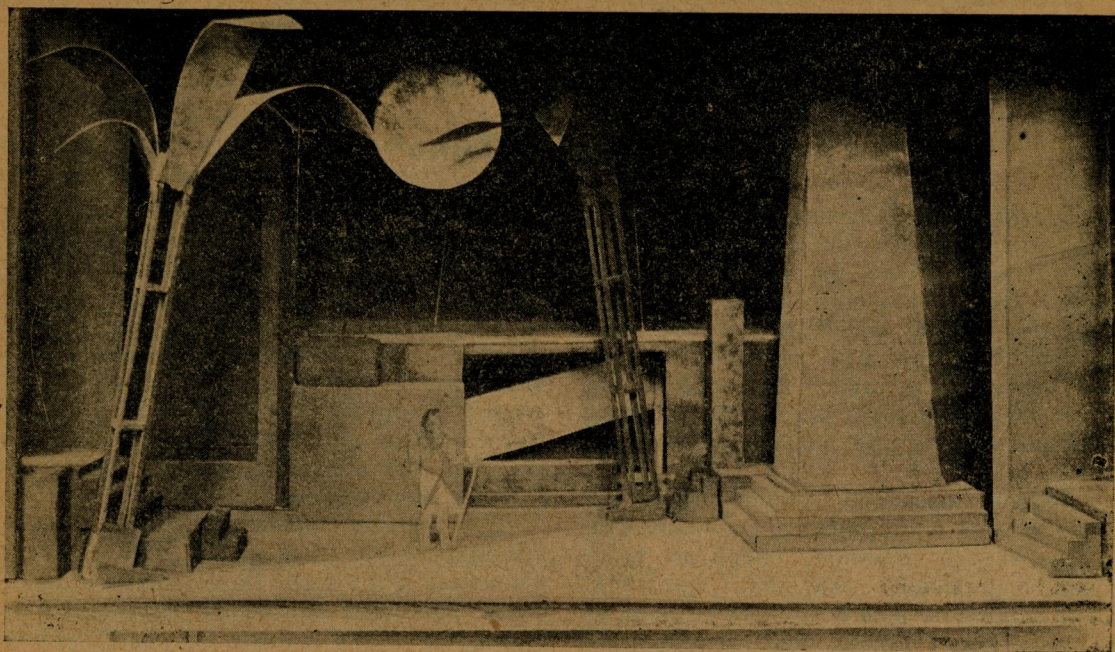
перейшло за 20. Але чи не більше значіння має керівництво Т-ва понад тисячею музичних та хорових низових організацій зв'язаних з Т-вом. Композиторський актив Т-ва становить 80 коли не 90% всіх композиторських сил УСРР.

В той час, як периферійні осередки Т-ва провадять велику масову роботу, частенько виконуючи функції окрполітосвіт, (як це визнав і т. Христовий), великі центри Т-ва розгортають свою діяльність в напрямку створення нових музичних цінностей, прагнучи вищих музичних форм та організуючи музичну науково-дослідчу працю через свої композиторські майстерні, асоціацію сучасної музики, науково-дослідчі секції, журнал Т-ва „Музика“ (єдиний в УСРР муз. орган), нотозбірню, симфонічний та інші оркестри, камерні ансамблі, то що. Крім того ведеться робота і по інших державних, шкільних, наукових, політосвітніх закладах і в пресі.

Перевівши до 1-го з'їзду організацію українських музичних сил, Т-во після з'їзду стало на шлях вбирання до своїх лав і неукраїнських муз. сил, що працюють на Україні, щоб то до перетворення Т-ва в організацію територіальну. Як показала практика, процес цей досить загальний, бо, по-перше, деякі молоді осередки Т-ва переживають ще перші етапи свого розвитку, а по-друге, доводиться робити деякий добір, уникаючи елементів ідеологічно невірних, ба й ворожих, що особливо помітно в рядах музиспеців. Прискорити цей процес одно з ударних завдань. На думку пленуму слід звернути особливу увагу і на поширення роботи Т-ва на українське населення, що є по інших радеспубліках та інших країнах.

В частині музично-творчій пленум, констатувавши кількісний та якісний зріст композиторських майстерень Т-ва, знову поставив наголос на потребі поліпшити стан композитора підсиленням нотовидавництва, популяризацією творів, замовленням, авансуванням, то-що, відзначивши факт недооцінки нашими держорганами кваліфікації українських музробітників, що негативно відбивається на активності цих робітників і затримує створення вищих національних українських музичних форм.

Харківська Державна опера

„Аїда“—худ. Волненко

Поруч із зростом музичного активу й зміцненням музично-творчої роботи стоїть чергова справа організації музичної науково-дослідчої та етнографічної роботи, в царині якої майже нічого ще не зроблено, в той час, як Україна має багато цінного матеріалу, що чекає на дослідників, а соціально-економічні чинники витісняють з села старий етнографічний матеріал. Отже, на думку пленуму, треба закласти Музичний Науково-Дослідчий Інститут, що разом з іншими складе Всеукраїнську Академію Мистецтв.

Крім звіту президії ЦП, доповіді представника НКО про організацію музичного життя на Україні та перенесення центру Т-ва до Харкова дуже важливою точкою порядку денного було заслухання тез президії про напрямок подальшої роботи Т-ва та його організаційну структуру.

Після закінчення перших етапів життя Т-ва нині на часі стає завдання внести чіткість організаційних форм, чіткість ідеологічної лінії та чіткість виробничих завдань, цеб-то певну диференціацію функцій окремих виробничих груп, а також поглибити й поліпшити роботу, підвищувати кваліфікацію музробітників і разом з гуртуванням та перевихованням музичних сил, що по-за Т-вом, одсіяли елемент ідеологічно невитриманий.

Щоб цього досягти потрібна гнучкіша й централізованіша по окремих галузях музроботи структура. Пленум вважає, що такою структурою буде система

об'єднаних у федерацію цехів (науково-дослідчий, музично-творчий, хорового мистецтва, педагогічний та ін.), зв'язаних із своїми осередками кожен по своїй простопадній.

З інших постанов пленуму треба згадати: 1) ухвалу про форми участі Т-ва в святкуванні 10-х роковин жовтня, загальною установкою якої повинна бути, крім музичного оформлення свята, організація обліку й підсумків музичного будівництва за 10 років, шляхом улаштування муз. виставок з експонатною й концертною частинами; ці місцеві виставки дадуть матеріал для „Всеукраїнської Музичної Виставки“ повесні або восени наступного року; 2) перенесення до Харкова редакції органу Т-ва „Музика“, при чому вирішено крім „Музики“ видавати музично-наукові збірники типу „Записок“; 3) постанову про скликання в січні наступного року 2 з'їзду Т-ва і 4) ухвалу організувати активну участь та вплив Т-ва по лініях Укр. Держав. Опер та Українського Філармонічного Т-ва.

Нова президія Т-ва переобрана пленумом з поводу перенесення центру до Харкова, складається з таких осіб: Голова т. **Козицький**, заступники т. т. **Рабічев**, (зав. культвід. ВУРПС'а) **Миколок** (інспектор сельвідділу УПО НКО). члени: **Лебединець**, **Ницай**, **Ткаченко**, **Христовий**, **Вороб'їов** (дирек. Державної опери в Харкові), та кандидати: **Папа-Афанасопуло**, **Ягоцький**.

Ю. Т.

Відкриття оперного сезону

„Вільгельм Тель“

Третій сезон Харківської Державної Опери починається при певних сприятливих прикметах. Про це свідчить, насамперед, досить влучний вибір п'єси для відкриття сезону опери „Вільгельм Тель“ Россіні. Твір цей має виразно соціальний зміст. Для такого консервативного (в сучасних умовах) мистецтва, як опера подібний факт є вже певний крок від рутини.

Другою ознакою сприятливого початку сезону є старання й серйозне ставлення всього колективу опери до трактовки соціального тла даної прем'єри. Коли відкинути низку дрібних огріхів, то ця трактовка цілком нас задовольняє й доводить, що опера (а зокрема її керівництво — режисура, диригент, художник) може йти в ногу з високими сучасними художньо-ідеологічними вимогами. Отже є реальні можливості підтягти нашу державну оперу за цей сезон до рівня інших передових театрів.

Момент класової боротьби в оперних творах старих композиторів завжди зм'якшується використанням національно-визвольного руху будь-якого народу. Тут-бо не доводиться так загострювати класові протиріччя та показувати справжнє лице визволителя — буржуазії. Тут можна обволікати історичні події улюбленим для композиторів романтичним серпанком і шукати винуватця соціальної неправди в іншій національності.

Для певних франкофільських верств швейцарського суспільства XIX століття й зокрема для Россіні (композитор в дальшому зробився справжнім парижанином) таким міг бути тільки найреакційніший уряд того часу-німецький.

Отже історичний екскурс Россіні повинен був мати вже готовий тенденційний вигляд що-до змалювання соціальної боротьби того часу: чеснотливий швейцарський народ гнобить хижацький німецький державний устрій.

По чужих шпальтах

Не секрет, що „Харьковский Пролетарий“ ще з пелюшок ворогує з конструктивізмом на театрі й не теряє найменшої нагоди, щоб поглузувати з нього. Але що „Харьковский Пролетарий“ умів, значно дотепніше ніж з конструктивізму, глузувати з самого себе, це до 4 жовтня п.р. лишалось в секреті, принаймні для людського ока.

4 жовтня зрадило таємницю, власне зрадив її новий рецензент газети Б. Новосадський, що в рецензії на „Вельгельма Теля“ в Харківській Державопері (№ 226 від 4/7 п/р), після історичних екскурсів з курйозними коментаріями, підскачавши вище своєї власної голови, прорек:

„Переходя к самой постановке, приходится констатировать, что так называемое „конструктивное“ оформление „Телля“ — совершенно неудачно и тем более, что опера эта не шла на Харьковской сцене уже 22 года“.

Громадянин Новосадський!

„А у алжирского Бея под самым носом шишка“.

Компрене?

Не компрене мабуть, бо коли б щось розуміли то не писали б далі:

„Массовый зритель (а ведь для него только и существует послеоктябрьский театр) созерцая конструктивную постановку Россиниевской оперы, часто недоумевает, не зная и не понимая смысла многих вещей, происходящих на сцене. Мы не понимаем, например, к чему вертящаяся сцена; не понимая, глядя мы на все эти, странно вздымающиеся на сцене соо-

ружения, эти глыбы, кубы, мосты, — не мосты, — не разбираемся в том, какое они находят себе оправдание. Для нас неясно, где например, происходит 2 акт — на свежем ли воздухе или в закрытом помещении; не знаем мы и не отдаем себе отчета в том, почему один рукав в Ядвиги широкий, а другой узкий, что за странные сооружения за спиной у Матильды, у Геслера и проч. и проч“.

Самі, бачите, — того Ви не розумієте, а все інше для Вас „темна вода во облацях“.

Звичайно, нерозуміти чогось витвореного революцією на театрі нікому не заборонено, навіть писати про це не заборонено (хоча й потрібне комусь Ваше нерозуміння, як позаторішній сніг), але розписуватися за масового глядача? — Це ж що найменше нечестно, громадянин Новосадський.

Та й хто повірить, що „масовий“ глядач менше за Харківського критика з Пирятини розуміється на новітніх революційних принципах театру? Та ще тоді, коли б/х „Харковский Пролетарий“ таки ж друкує на своїх сторінках думку про театр робітника ремонтного цеху ХПЗ тов. Ляхова, що говорить:

„Хорошо было бы иногда на сцене украинского театра организовать выступления театра „Березиль“, чтобы показать широкой рабочей массе новое течение в театральном искусстве“. А „Березиль“, громадянин Новосадський, теж „так называемый“ „конструктивизм“.

Так, так — „конструктивное“ оформление диктуется „высшими художественными соображениями“, далеко вищими за мистецькі смаки Харківського критика з Пирятини, двох чи трьох „воздыхателей“ за Сінельниковим і купкою їхніх однодумців в спідницях і штаних.

В опері „Вільгельм Тель“ ніби навмисне затушковується дійсний стан річей революційну боротьбу швайцарських ремісників і селян проти всіх феодалів (німецьких і швайцарських).

Цим пояснюється ідеалізація окремих героїв повстання (Вільгельма Теля, Арнольда Мельтхалля, Фальтера Фюрс то-що) та зведення на нівець значіння й ролі мас.

Таким чином, нас не може цілком задовольнити трактовка композитором соціальної боротьби даної опери. Однак, це зауваження майже цілком стосується й до всієї оперної літератури цього роду. Таке становище не позбавляє проте „Вільгельма Теля“ величезного значіння й дозволяє ставити її вище над опери містичного, релігійного, казкового й любовного характеру, що засмічують оперний рапертуар на 90%.

Не зважаючи на всі труднощі що до постановки, це завдання було виконане режисурою державної опери загалом задовольняюче. Ролі класів виявлено досить уміло й переконуюче, характеристика головних дієвих осіб яскрава (за винятком може німців, — як Матильда, — але блідість їх швидче вина автора). Загалом, найсприятливіше подано героїв визвольної

Облиште товариші грати ролі Гоголівої унтер-офіцерші, — однаково не зрозумієте і

„не отгадите себе отчета в том, почему один рукав у Ядвиги широкий, а другой узкий“ і „о каком береге“ (реки, озера, моря) идет речь в коротеньком либретто в № 18 журнала „Новое Мистецтво“ представляющем, кстати сказать“

далеко вдаліший переклад лібрето із збірника „100 опер“, ніж переклад назви п'єси Дніпровського „Яблуневий полон“ на руську мову в „Харьковском Пролетарии“ від б/х, де цю п'єсу М. Романовський назвав „Яблочный плен“.

Та не менше завдав клопоту М. Романовському й конструктивізм.

Цього „воздыхателя“ за реалізмом перед воєнної продукції підкузьмив своєю постановкою „По бу сторону щели“ Пролеткульт.

А як саме слухайте!

„Оформление ее (п'єси) — во все том же остром конструктивистском стиле — очень театрально“.

А трохи далі:

„Не все его (спектакля) эпизоды одинаково удачны (есть и слабые места, в значительной степени по вине пьесы), но зато некоторые сцены можно квалифицировать, как подлинное большое искусство, стильное и захватывающее. Таковы — замечательные улица (3 эпизод) и фабрика (4 эпизод), показанные остро-эмоционально, несмотря на всю конструктивистскую схематику. — подкрес. наше).“

Коментарії сподіваємось зайві.

Біда людині, тай годі, коли в неї часом ум за разум зайдет!

боротьби — Теля, Арнольда на інших. Тут виявилася робота режисури. Трохи гірше скомпоновані ансамблі, за винятком вузько-хорових сцен, які справляли часто-густо хороше вражіння.

Постановщик, режисер Манзій, головний наголос робив на тому, щоб висунути на перший план народ і зробити його найголовнішою дієвою особою. В цьому напрямі постановщиків пощастило досягти чималих наслідків, але всеж мети було не досягнуто. На перешкоді бо стояла сама наївна умовна конструкція „Теля“. Не розвіяно також остаточно й специфічного оперного романтизму.

Хороше вражіння справляло конструктивне сценічне оформлення й почасти строї (художник Петрицький). Доречна будова конструкцій дозволила використати їх в усіх діях, причім це не відбилося на різноманітності оформлення. Інтересно вживано було підлогу, що крутилася. Конструкції давали влучну ілюзію гір і допомагали виявленню багатьох сценічних ефектів. Проте, вживання раз у раз цих ефектів трохи послаблювало вражіння. Не зовсім задовольняли що до обумовленості стої. Вони досить оригінальні та яскраві, але це стояло як раз на перешкоді історичній правдивості (строї селян, Ядвіги. Джемї то-що.).

Вокально музичний бік опери знайшов чи не найкраще втілення. У „Вільгельмі Телі“ цей бік саме й приваблює. Надзвичайне багатство мелосу, розкішний оркестровий супровід, чудові хори й ансамблі — все це переважає суто-драматичний зміст опери. Оркестр державної опери під проводом диригента Маргуляна блискуче подолав усі труднощі Россінієвської партитури й дав зразки чудового виконання (вогнева увертюра, останній акт). Хор теж був на височині, хоча в деяких місцях ще почувалося недоробка окремих деталей.

Непогано справилися зі своїм завданням і поодинокі виконавці. Хорошу постать Вільгельма Теля дав Будневич (драматичний та особливо музичний бік). Порядний Арнольд-Мосін. Коротенька роля селянина Фюра знайшла хорошого виконавця в особі Сердюка. Досить бліда з драматичного боку Златогорова (очевидячки партія не личить їй). Решта виконавців більш-менш на місцях.

Балет (I та III акта) був на належнім рівні. Але в танках надто переважав класичний, а не характерно-етнографічний елемент, що на нашу думку не личило опері,

Взагалі, хороша вистава. **Музика.**

Перед новим сезоном

(Лист з Києва)

Наступний театральний сезон у Києві, що почнеться 15-го жовтня багато чим різниться від минулого. Коли торік київські театри, опера франківці, стояли перед загальною репертуарною кризою та перед всіма тими труднощами, що завжди бувають на початку нової роботи, то до цього сезону вони підходять з чималим досвідом, який вони можуть використати для поліпшення своєї дальшої роботи. Торік на початку сезону в центрі загальної уваги, цілком природньо стояла тільки—но українська опера, що на неї покладали стільки надій. Для відкриття сезону йде „Тарас Бульба“, до якого колектив старанно готується.

Драматичні театри в Києві далеко ширше використовують досвід і успіх кінця минулого сезону, коли публіка переповнювала вщерть їх вистави. Ці театри тепер беруть виразніший курс на масового радянського глядача й відповідно до цього беруться до того репертуару, який може зацікавити, притягти й виховати цього глядача.

Державний Драматичний театр імени Франка, що в кінці минулого сезону при всіх своїх помилках зібрав таки повну

й певну аудиторію, цього року ставить перед собою конкретні завдання, щоб удосконалити свою роботу та „як найближче підійти до масового трудового глядача, виявити його культурні інтереси та потреби“. Для цього франківці вже розпочали низку нарад з преставниками громадських організацій та преси, утворили прес-бюро, організували при театрі інститут стажорів та лабораторії—режисерську авторську, літературну й декоративну, і поповнюють склад труп новими видатними силами.

Поширюють франківці й свій репертуар. З оригінальних українських п'єс ідуть: „Б'ють пороги“—Галюна, —(віршована п'єса), „Маруся Богуславка“—Старицького, „Республіка на колесах“—Мамонтова та музкомедія „Свинство“ (текст Щербатинського). Перекладний репертуар франківці ставитимуть: „Сон літньої ночі“—Шекспіра. „Вавилонська Вежа“—Слонімського, „Джума-Машид“—Венеціянова та „Товариш“—Левітіної. До 10-роковин Жовтневої Революції театр замовив спеціальну п'єсу.

В руській драмі в Києві на відкриття сезону піде „Ржавчина“ („Константин Терехин“) Кіршона та Успенського й слідом за нею мелодрама Сарду „Термідор“ „Бронепоезд 14-69“ В. Іванова та відома „Любовь Яровая“. До постановки на 10-ті роковини Жовтня намічено „Штурм Перекопу“ Локшина й Трахтенберга.

Держтеатр ім. Франка для дітей теж з початку жовтня розгортає свою роботу проти торішнього. Крім своєї безпосередньої роботи, він намітив собі обслужити й трудшколи, дитбути, околиці села та заводи.

Що-ж до репертуару, то поновлюючи многі старі п'єси театр ставитиме ще й „Одружіння“—Гоголя, „Вільгельм Тель“—Шілера, „Тіль Уленшпігель“—Де Костера та „Розбійник Кармелюк“—Старицької—Черняхівської. Це для підлітків. А для дітей молодшого віку незабаром має почати роботу ляльковий театр, що ставитиме собі за завдання запроваджувати в приступних формах революційну мораль, гумор і сатиру, а разом з тим буде виховувати кадр інструкторів лялькового театру.

Моїм друзям

Д. Ровинському

Дядьку Дмитре—дядьку хитрий—
Морем заньківчанських сліз
До робцентру ти доліз...
І сховався там од вітру...
Що ж лежи... Але як кроль
Завжди вухо май відкрите—
Будиш ти ще більше ситий
Всешевченківський король...

Романицькому

О, заньківчанський вождь—
Ти парився в Полтаві,
І вже сезон тобі почать пора,
Так я тобі таки бажаю слави,
Та не Мазепи, а Петра!

Василькові

„Любов під берестком“ і „Ярова любов“—
Одесі—мамоньді підігрівають кров...
Артисти, як орли, артисти гарні й милі
Від Одеситського повітря похмеліли...
О, мій Василько вірь—„что к будущему лету“...
Ти з драми матимеш Державну Оперету...
І тут немає див, все чисто тут, не хитро...
До оперети пре Одеське повітря.

Я. Ледин.

К. Кравченко.

Анрі Барбюс

У будинку літератури ім. Блакитного

5 жовтня українські письменники, українські наукові робітники й робітники культури та мистецтва взагалі вітали в своїм клубі дорогого гостя— французького пролетарського письменника Анрі Барбюса. Будинок літератури ім. Блакитного від дня свого відкриття не бачив либонь стільки людей і не виглядав там урочисто, як 5 жовтня.

Учта почалася словом голови правління будинку ім. Блакитного т. Войцехівського, що привітав тов. Анрі Барбюса від імени українських письменників, творців нової пролетарської літератури на Україні.

На привітання тов. Войцехівського відповів т. Анрі Барбюс. В своїм слові, говорячи про розвиток культури й мистецтва, він зазначив, що тільки диктатура пролетаріату дає можливість їм вільно розвиватися.

Нині Франція має гарних письменників, проте майже всі ці „спритні люди“ працюють над розвитком форми та удосконаленням стилю, уникаючи, або обминаючи соціальні проблеми сучасності і цим засуджують свою творчість на хронічну непродуктивність. Переміниться такий стан річей хіба після перемоги пролетаріату, що принесе в літературу й мистецтво буржуазних країн новий зміст. Я радий, говорить гість, що гостючи у Вас можу набратися енергії для нової громадської й літературної роботи.

Після цього від імени українських робітників освіти, гостя привітав Заст. Наркома Освіти

тов. Ряппо, підкресливши, що Анрі Барбюс у своїй творчості дав патос боротьби пригноблених за визволення з під капіталістичного ярма, що твори його треба поширити в наших школах, а письменникам перейнятися його ідеями, нав'язавши з ним як найщільніший зв'язок.

З ентузіазмом зустріла зала зворушливу сцену, коли Анрі Барбюс у відповідь на привітання тов. Ряппо обняв і поцілував його.

Від організацій українських письменників тов. Барбюса вітали: Микитенко (ВУСПП), Пилипенко (Плуг), Фелдман (Вапліте). Від наукових робітників проф. Юринець, від робітників мистецтва тов. Захар Невський, Робітосу тов. Мізерницький, від робітників преси тож. Хвиля.

Всі вони говорили про великі заслуги Анрі Барбюса на всесвітнім літературнім полі, що творчістю своєю наближує день світової революції, всі промови брели ширістю гідною найкращого й наріднішого нам представника французької літератури.

На закінчення урочистої частини тов. А. Барбюс подякував за щирий прийом, а Голова зборів тов. Войцехівський вручив йому квиток почесного члена Будинку літератури ім. Блакитного під гучні оплески зборів.

Учта закінчилась товариською вечерею, де тостя вітали многі письменники й обдарували своїми творами.

Концерт Фріца Стідрі

3-го жовтня симфонічним концертом за участю відомого у нас з минулого року диригента Фріца Стідрі відкрито цикл концертів симфонічної й камерної музики, організований Державним Концертним Бюро НКО.

В програмі 1-го концерту—твори німецьких композиторів Моцарта, Вебера й Брамса.

Якщо твори Моцарта не сходять з програм наших концертів, то творчість двох останніх композиторів демонструється дуже рідко, що разом із участю високообдарованого гастролера збільшило інтерес до концерту.

Період редакції проти наполеонівських тенденцій і розвиток романтизму спричинився до появи в німецькому музичному мистецтві тенденцій національних, одним з виразників яких і був Вебер. Ці тенденції створення національної німецької музики виразно виступають і в увертюрі до однієї з визначних опер Вебера—„Евріанта“ (1823 р.). Диригент прекрасно виявив музичну суть цього твору, м'якість його гармонічних побудовань та оркестрових фарб, його емоціональність, довісив техніку оркестрового виконання до найбільшої тонкості. Його чарівне емоціональне-повне pianissimo примусило аудиторію затаїти дух.

Не менше майстерно провів диригент і одну з останніх (Es-dich'nu) симфонію Моцарта, інтерпретація якої на цей раз де-що різнилася від звичайної трактовки Моцарта, в музиці якого завжди підкреслюється її надзвичайна прозорість і безкрая життєрадісність, а в не драматизм.

Написана в строгих лініях та фарбах симфонія № 2 Брамса, цього прихильника класичної строгості письма, що імпонувала німецькій великій буржуазії другої половини 19-го століття, важкувата для сприйняття аудиторією через свій академізм, хоча диригент багато зробив для надання творчій більшій емоціональності.

В цілому концерт дав аудиторії велике художнє задоволення і змогу ще раз переконатись у великій чутливості Стідрі-інтерпретатора, як і в його високій диригентській техніці. Не ганяючись за вишуканістю диригентських прийомів, артист умів підкорити оркестр своїй волі, переродити й організувати його і засобами цього великого інструменту організувати психіку аудиторії, а неординарна музична пам'ять (артист диригує без партитури лише допомагає в цім.

Ю. Т.

Український актор у кіно

Один по одному демонструються на екранах не тільки України, але й всього Союзу, нові фільми молоді української кінематографії. Минуле й сучасне України відбивається в цих фільмах, в їхніх чорно-білих образах, у тих плескатих тінях, що чарують очі мільйонного радянського глядача.

На білому полотні екрану де ще до недавнього часу панував американський ковбой, пишна пані з великосвітських віталень та вбраний в чорного фрака джигун, з'явилася блуза українського робітника та свита українського селянина.

Український фільм почав завойовувати свого глядача. Що правда глядач кіно-театрів центру міста не з великою прихильністю й тепер до нього ставиться, проте кіно-глядач робітничих околиць і глядач сільський визнав український радянський фільм за свій, за цікавий, за близький собі.

Замість імен Фербенксів, Пікфорд та інших „зірок“ буржуазного кіно, наш глядач здивується й з новими для нього іменами радянських українських кіно-акторів.

Хто-ж вони, ці актори? Більшість з них прийшла з театру Радянської України. Це й зрозуміло, адже українське кіно ще

таке молоде, що виховати свого актора кінематографії, який в багатьох моментах одрізняється таки од театрального актора, не встигло, а тому й мусило брати сили для себе з театру.

Деякі з акторів цих, знявшись в одній другій картині, потім й знову відійшли від кіно, цілком оддавшись театру, інші-ж безповоротно і цілковито віддали сили свої молодому мистецтву кінематографії.

Чи не одним з перших акторів українського театру в кіно, був А. Бучма, ім'я якого дуже часто бачимо на нашому екрані.

А. Бучма працював багато років у театрі, останніми роками в театрі „Березіль“, звідки й перейшов до кіно. Першу велику роль свою він створив, давши глибокий і щирий образ Тараса Шевченка в фільмі тієї ж назви. Після цього він знімався в багатьох картинах: „Микола Джеря“ (кріпак Джеря), „Тарас Трясило“ (Трясило), в фільмі „За стіною“, де був і за режисера й за виконця провідної ролі.

Щойно кінчив зніматися в фільмі „Проданий апетит“ і почав зніматися в ролі Джімі Гігінза в фільмі за славетним романом А. Сінклера.

Одним із старіших українських акторів, заслужений артист Республіки І. Замічковський, працюючи весь час в театрі, знімався проте в низці українських фільмів: в „Тарасі Шевченкові“, в „Непевнім багажі“. Цими днями на Україні має почати демонструватися великий фільм з часів громадської війни „Два дні“, де І. Замічковський виконує провідну роль старого льокаля.

Театр „Березіль“ дав українській кінематографії не одного А. Бучму, багато й інших молодих акторів вийшло з цього театру.

Колишня артистка „Березоля“ З. Пігулович, що знімалася в невеличкому фільмі „Синій пакет“, тепер кінчає зніматися в провідній ролі в фільмі „Бурлачка“ Арт. Н. Ужвій, створивши для кіно невеличку роль шпигунки Домбровської в фільмі „П. К. П.“ та значну роль

Арт. Карпенко в ролі Полка з фільму „Людина лісу“

Марини в „Тарасі Шевченкові“, цілком оддавшись театру, „Березіль“.

Нарешті десь „Карпенко“ знімався в фільмі „Березіль“.

Але не з інших великих акторів чи те більш-менш п

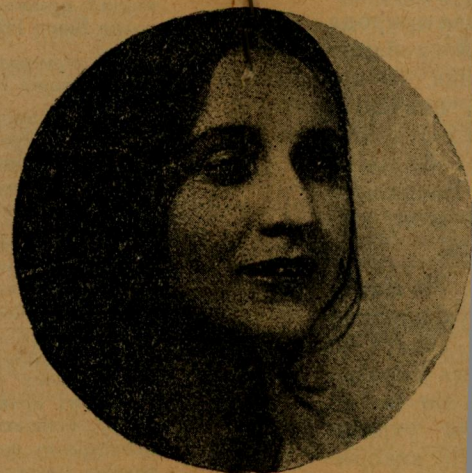
Колишня артистка „Березоля“ З. Пігулович, що знімалася в невеличкому фільмі „Синій пакет“, тепер кінчає зніматися в провідній ролі в фільмі „Бурлачка“ Арт. Н. Ужвій, створивши для кіно невеличку роль шпигунки Домбровської в фільмі „П. К. П.“ та значну роль

Артист О. Ужвій, створивши для кіно невеличку роль шпигунки Домбровської в фільмі „П. К. П.“ та значну роль

Майже в усьому українському акторі

Арт. Маслюченко в фільмі „Каламуть“

Арт. Пігулович в фільмі „Бурлачка“

тор у кіно

ховати свого актора
й в багатьох моментах
театрального актора,
й мусило брати сили

цих, знявшись в одній
ім й знову відійшли
вись театру, інші-ж
ковито віддали сили
ецтву кінематографії.
ерших акторів україн-
о, був А. Бучма, ім'я
ачимо на нашому ек-

овав багато років у
ками в театрі „Бере-
йшов до кіно. Першу
він створив, давши
раз Тараса Шевченка
ви. Після цього він
картинах: „Микола
ря), „Тарас Трясило“
„За стіною“, де був
а виконця провідної

зніматися в фільмі
і почав зніматися в
фільмі за славетним
а.

українських акторів,
Республіки І. Заміч-
ввесь час в театрі,
ці українських філь-
ченкові“, в „Непев-
нями на Україні має
ся великий фільм з
війни „Два дні“,
ико-
рого

дав
рафії
гато
горів
атру.
„Бе-
що
кому
те-
я в
льмі
квій,
еви-
нки
ьмі
олою

Арт. Карпенко
в ролі Полоза
з фільму
„Людина з
лісу“

Арт. Шум-
ський в ролі
шахтаря
Бенедьо
з фільму
„Борислав
сміється“

Марини в „Тарасі Трясилі“, відійшла од
кіно, цілком оддавшись праці в театрі
„Березіль“.

Нарешті два молодих актори „Бере-
золя“ Карпенко та Масоха кінчають зні-
матися в фільмі „Людина з лісу“.

Але не з одного „Березоля“, а й з
інших великих театрів України їдуть
актори чи то на епізодичну, чи то на
більш-менш постійну роботу в кіно.

Колишня артистка театру ім. Франка Н. Варецька виконала
головну роль у фільмі „Ордер на арешт“.

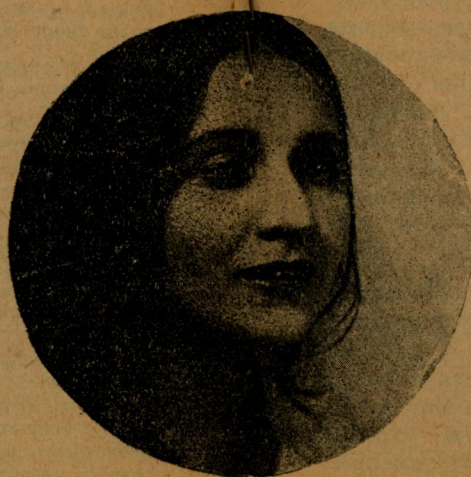
Артист Одеського Театру Ю. Шумський знімався в цілій
низці фільмів: ролля шахтаря Бенедьо в фільмі „Борислав сміється“
є його останньою роботою в кіно.

Майже в усіх останніх фільмах ми здибуємо ім'я україн-
ського актора. Артистку Маслюченко ми побачимо в фільмах
Ялтинської кіно-фабрика ВУФКУ „Каламуть“, та
„Трое“ Арт. К. Кошевський, що працював у
багатьох українських театрах, виступає в кіль-
кох ролях в фільмі „За стіною“, де грає одно-
часно й слідчого, й суддю, й захисника. Окрім
того К. Кошевський знімався в ролі білогвардій-
ського офіцера в фільмі „Цемент“.

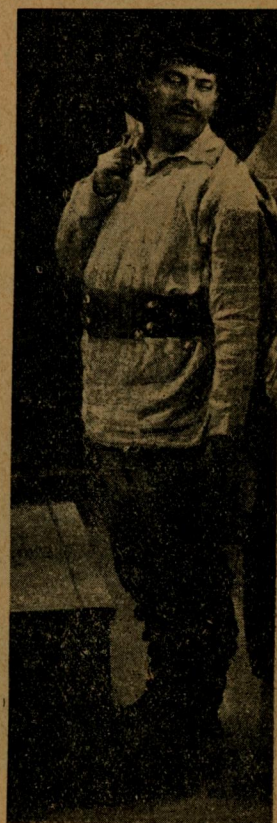
Артист Долінін, почавши працювати в укра-
їнському кіно з „Боротьби—Велетнів“, „У паву-
тинні“, „Цементу“, вже звідси перейшов працю-
вати до українського театру, вступивши до
„Березоля“.

Не можна обмежитися лише цими іменами,
пишучи про українського актора в кіно. Іх, що
правда—не на багато, але все таки більше. Вони
завойовують собі в українському кінематогра-
фічному мистецтві певне й значне місце. Вони
створять українську радянську кінематографію,
це могутнє знаряддя освіти й культури.

М. Бош

Арт. Пігулович в фільмі „Бурлачка“

Художник С. Васильківський

9-го цього жовтня минає десять років, як помер відомий український художник, академик С. Васильківський. Наші революційні часи висунули низку творчих сил, розбудили інтерес до мистецтва й нахил до пристосування його до життя. Старі теорії усунулись. Отже молодим художникам слід переглянути старе, використати його технічні здібності, пристосувати до нового. В цім разі творчість С. Васильківського варта уваги.

С. Васильківський народився в Ізюмі 7 листопада 1854 р., скінчив шість класів другої харківської гімназії, а потім вступив до ветеринарного інституту. З нього він вступив на службу до „Удільного Відомства“. Ще школяром він виявив неабиякий хист до малювання, якого не кидав ні у ветеринарнім інституті, ні на службі. Підзаробивши трохи, він проти волі родини поїхав до тодішнього Петербургу. Там він дуже бідував (батько його, бідний, дрібний урядовець, не міг вислати йому нічого), заробляючи на хліб роботою „ретушера“ чи копіюванням на продаж малюнків. Отже скоро його становище виправилось. Через три роки, він одержав одну по другій дві срібних ме-

Зима

далі, а потім і велику золоту за картину „Краєвид Дінця“ (тепер переховується в академії мистецтв). Дали йому й командировку за кордон. Він поїхав до Парижу, працював у баталіста відомого Валлеральда, багато малював, там одержав медалі й, не повертаючись поки-що додому, побував на півдні Франції, в Бретані, Іспанії, Італії, Африці, Англії, не перестаючи малювати. Склалося сила етюдів, картин, як і завжди майже в нього—з натури. 1889 року вже про нього друкували у відцитах академії де згадують між іншим про його делікатний пензель, досконале викреслення повітря й сонця та вміння характерне.

Повернувшись додому С. Васильківський залишився в Харкові й з цієї пори дуже зацікавився Україною, віддавши тепер їй усі свої художні сили. Його цікавило сучасне життя України, побут переважно села, сільська й степова природа минуле краю, його мистецтво й особливо архітектура. З метою вивчення її він їздив по Україні й Галичині, вивчаючи будівлю старовинних церков та хат, фотографував їх і полишив після себе цілий архів світлин. Ці роботи С. Васильківського відіграли певну роль в відродженні нашого старого мистецтва.

1900 року разом з академ. М. Самокишем він склав альбома „Из украинской старины“ (видання А. Маркса). Текста до альбому написав відомий історик України проф. Д. Яворницький. Потім він видав ще цікавіший альбом „Мотиви українського орнаменту“, який широко використовували ткачі й фабрика Кузнецова (оздоба посуду).

Піп

Наступного року Васильківський спромігся, щоб Полтавський Земський губерніяльний будинок побудували в українським стилі. Тут в одній залі ми знаходимо його величезні панно: „Обрання полковника Пушкаря й передача йому клейнодів“, „Чумацький шлях Ромодан“ і „Бій козака Голоти з татариним“ (за народньою думою).

Оригінальний на талан, він був оригінальним і в житті. Основними рисами його натури були прямота, незалежність і щирий український гумор. Упертість і прямота створили йому прізвище „скорпіона з Харкова“. Характерно, що він ненавидів інтриганство й інтриганів бив до кінця. В старих художніх колах і тепер ще ходять перекази, що яскраво малюють Васильківського з цього боку. Помітивши інтриганство у тодішній академії мистецтв він рішуче відмовився викладати в ній, сказавши: „чого я в те багно полізу?“. Як товариш, він допомагав бідним художникам не один раз, не чекаючи навіть на віддання.

Залишив Васильківський після себе етюдів і картин понад 2 тисячі. Третину з них він передав до Музею Слобідської

Ярмарок

України (між іншим картину за яку одержав першу золоту медаль—„Ранок на степу“). Велика кількість розпорошена по інших Музеях і за кордоном.

На десяти роковини його смерті Музей Слобідської України видає докладну біографію художника.

Захоплення відвідувачів Музею картинами Васильківського, відвідувачів, що складаються переважно з селян та робітників найкраща запорука цінності майстра.

Ів. Єрофіїв

„Дон Кіхот“

(Балетний спектакль в Державопері)

Балет найконсервативніше мистецтво. Свою рутинність він перевищив навіть оперу—досить уперто що до збереження старовинних десятками років набутих традицій. На десятім році Жовтневої революції ледве можна налічити з п'ять балетів, що бодай ськ так відповідають сьгоднішнім вимогам масового глядача. Серйозні спроби прищепити балету радянську природу щойно тільки починаються. „Червоні маки“ заким що самітньо жевріють серед „Жізелей“ і „Марних пересторог“.

При такім стані річей, державній опері нашої театру передовому, не skutому тягарем традицій, слід було б з більшою увагою поставитися до першої балетної постановки сезону. До неї треба було прикласти стільки стараности, скільки прикладено було до першої оперної прем'єри. Почали ж оперний сезон твором для Харкова новим і, за оперних умов, революційним. Для початку балетних спектаклів слід було б поставити „Червоний Мак“, доречі включений в репертуар, а не старовинний спорохнявілий „Дон Кіхот“.

Це головна хиба спектакля, перед якою бліднуть усі решта. „Дон Кіхот“ уже пережив себе, його переросли не тільки глядачі, а й актори. Як рядовий спектакль він ще терпимий, як спектакль на відкриття сезону—він зовсім непотрібний.

І нема за що докоряти балетмейстерові Моїсеєву, що показав балет у пилот припалах, досить подертих декораціях.

Далебі „Дон Кіхот“ тепер не заслужує кращого й тратити на нього сили та кошти—не варто.

Виконавці—це єдине, що мирить з постановкою. Балетна трупа підібрана дуже пильно, в ній немає видатних імен, але молодняк міцний, надійний, вартий відповідальнішої, за старовинні балетроботи.

В рядових артистів балета є розуміння загального задуму, добра дисципліна, уміння дати чіткий танок в рівнім темпі.

З поміж „первачів“ у балеті „Дон Кіхот“ вигідно виділяються Сальнікова і Аркад'єв.

Поворот Сальнікової до нашої опери можна тільки вітати. Сальнікова—балерина з гарною школою, з великим темпераментом, у неї навіть нехарактерний образ Кідрі виглядає новим і повнокровним.

Аркад'єв актор, що йде шляхом Рябцева. Його галузь характерний танок, яким він надзвичайно легко володіє, знавши секрет не тільки почуття ритму, а почуття гумору. Його Санчо-Панса прийомами дуже тонкими, ледве помітними, перетворюється в постать повну гумору.

Васютинський удало показав печальний образ незрівняного лицаря. Добре дивитися трохи шаржований тип шляхтича в Непомняшого.

Видати, що виконавці сили в балеті є. Треба тільки дати їм спроможність виявити себе, для чого „Дон Кіхот“, звичайно, не придатний.

Диригент Вайсенберг зр'явив усе, щоб музика Мінкуса не примушувала глядача кривитися. А це не легка праця.

Г. Нейві

Пленум Ради сприяння = театрові „Березіль“ =

Театр „Березіль“ чим раз дужче притягає увагу широких кол радянського суспільства й партійних та громадських діячів своєю роботою.

Наскільки зріс цей його зв'язок із суспільством за один рік перебування в Харкові, говорить уже сам факт створення ради сприяння театрові, але ще більше жваві дебати й та заінтересованість роботою театру, що виявилась на сьогорішнім передсезоннім пленумі Ради сприяння театрові.

Пленум розпочався вступним словом голови тов. Постолювського, що поінформував збори про порядок денний: Мистецькі перспективи театру (доповід. Нар. Арт. Реж. Лесь Курбас) і перспективи зв'язку з глядачем (допов. Директор театру Дацьків).

Мистецький керівн. театру Нар. Арт. Реж. Лесь Курбас насамперед констатував у своїй доповіді зміну загальної ситуації в роботі театру супроти минулого року, заявивши, що „Березіль“ цього сезону починає роботу значно зрівноваженіше й спокійніше ніж минулого року.

Ми не дивимося так на справу, говорить він далі, що цей сезон є бойовий і рішучий—або, або. Проте можемо сказати що умови роботи значно поліпшились. В глядача „Березіль“ здобув уже певні симпатії, як це показала обонемента кампанія. Маємо сприятливе ставлення громадянства. На 1½ місяці довший реченець підготовки до сезону супроти минулого року. Все це дає сподіватися на кращі, ніж минулого року, наслідки що до кількості та якості продукції театру.

Поставивши собі завданням, не сходячи з своїх попередніх позицій, наблизитися до глядача, театр бере куре на певне загострення вистав і наближення до тем сьогорішнього дня, на підвищення кваліфікації актора.

В ряді наближення до здійснення культурно-творчих завдань театру першою стоїть студія, що за сучасною стану річей в українським театральним мистецтві набірає першорядного значіння.

У нас бракує кваліфікованої акторської й режисерської сили і теперішні мистецькі вузи не спроможні її постачати театрам, ще гірше стоїть справа з балетом, де ми мусимо користуватися, чужими українському театрові робітниками вихованими не в нас і переважно на класичних традиціях. Наші драматурги не будучи зв'язані з виробництвом і працюючи поодинокі марнують тьму енергії непродуктивно, а драматургічний молодняк плететься на осліп, не мавши коректив своєї роботи досвідченішими товаришами й часто густо не знаючи добре, ні природи ні його потреб.

Отже студія драматична й балетна, та поширення роботи режисабу з орієнтацією на підготовку режисерського молодняку і організація при театрі драматургічної лабораторії на принципі самодіяльності й щільного зв'язку драматургів із практикою театру—перші кроки театру на шляху його культурно-творчої роботи.

Звертає театр цього року, як і за попередніх років, велику увагу на культуру мови в себе.

„Березіль“ поточного сезону наміряється дати максимально-можливу кількість продукції одночасно, підвищуючи її якість і показати свою роботу не тільки в центрі, а й на передмістях робітничих, за межами столиці, використавши всемірно гастрольний сезон, словом акцентує на широке обслуження громадянства.

Тому роботу свою він провадить двома складами.

Три видатних артисти. Зліва: Міхоець, Гнат Юра і Зускін.

За три місяці виготовлено такий репертуар: цілком готовий „Яблуневий полон“, трохи недо-роблені „Народний Малахій“, розроблено в ре-жесерській лабораторії й почато з артистами „Бронепоезд“, розроблено сценарій п'єси на Х ро-ковини Жовтневої революції, в режисерській роботі „Отелло“. Коли до цього додати старі постанови „Мікадо“, й „Джівлі Гігінз“, що дуже підійшли до сучасного моменту й прийняти на увагу, що ще не виграні цілком „Сава Чалий“, Пролог“, „Король Бавитсья“, „Золоте Черевко“, „Седі“, то свіжість афіші маємо забезпечену цілком.

Для другої половини сезону мишаються „Оте-ло“ й дві п'єси Мамонтова: „Бузанівський лицей“ „Республіка на колесах“. П'єси ці знову таки готу-ватимуться на два склади й так, щоб на прийдеш-ній сезон вони були капіталом.

Фізіономія театру лишається тією, самою що й була. Ми стоїмо на позиції близького зв'язку з життям. На позиції негугання культу традиції форми. Театр шукає, як і перед цим шукав, найвідповід-нішу форму для переведення в життя своїх завдань.

Цього року це кристалізується в наближення до форми експресивного реалізму. Наближення до тих форм, які роблять твір акцентовано реальним.

Репертуарна ставка трату—на п'єси україн-ських авторів.

Щоб наблизитись до глядача ми хочемо при-тягти, за постійних одвідувачів своїх генеральних репетицій, рядових робітників з підприємств, сту-дентів ВУЗів і робітників з установ це дасть їм змогу виховати свій смак і стати рупором Березоля серед мас.

Дир. театру Дацьків у своїй доповіді про ор-ганізацію глядача навів цілу низку заходів ужитих театром в цій справі, та подав до відома наслідки цих заходів.

Насамперед тов. Дацьків зазначив, що справою організації глядача „Березіль“ цікавиться відколи існує, причім на масового глядача. Першим гляда-чем театру була 41 дивізія. В минулій практиці театру мали місце анкетні досліді над реакцією глядача й конференції глядачів.

Першого року роботи в Харнові справу зв'язку з глядачем не з вини театру було трохи занехаяно. Головні причини цього стриманий прийом театру й реператури нелади першого року поруч з бай-дужістю де-яких установ до роботи театру.

Запроваджена цього току система обонементів, що при ціні квитка нижчій на 40% номіналу не обмежує глядача ні місцем у театрі ні часом одві-дання театру перша запорука тому, що театр наш іде на зустріч потребам глядача.

клубами.

„В стране долларов“ (Відкриття сезону в театрі Музкомедії)

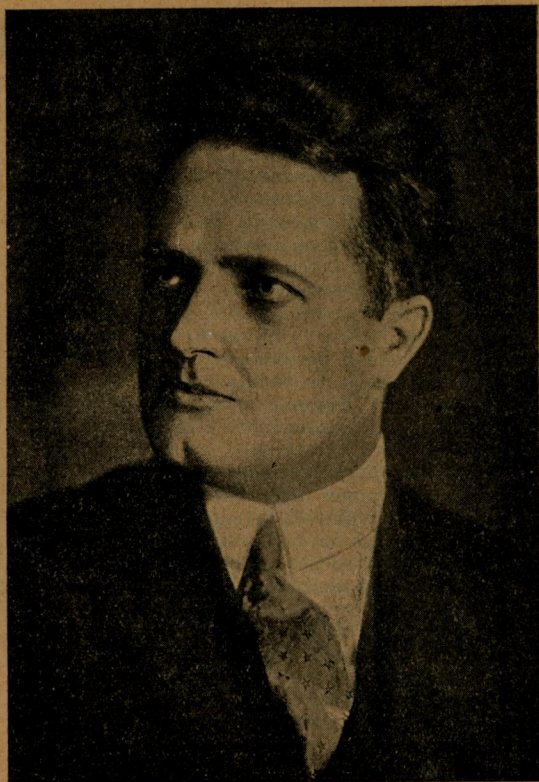
Найдостотнішою опереткою розпочала свій зимовий сезон Музкомедія. Початок цей не вияв-ляє найменшого наміру театру бодай чим небудь освіжити враження свого глядача.

„В стране долларов“—оперета, либонь най-менше цінна й найменше цікава зпоміж своїх віденських землячок. В ній немає яскравих арій, немає легкої, веселої мелодійності.

І мабуть тому постановщик додав до оперети балетний номер, що в значній мірі забарвив сіру-вате видовисько.

Постановка оперети теж більше ніж звичайна Швидке навіть нечупарна. Принаймні статисти-виглядали занадто по провінціальному.

Оформлення також у багатьох моментах при-мушує бажати кращого. Бже коли доводиться годуватися далеко не свіжим репертуаром, коли знову перед очима глядачів мигають барони, мільйо-

Арт. Голинський
До повороту з гастролей закордоном

Наслідки маємо прекрасні з намічених до про-дажу абонемент. книжок на 17.000 карб. продано на 13.000 і коли б глядач ходив у театр так як нам треба, рівномірно у всі дні тижня, то ми мали б театр на 70% заповнений.

В жвавих дебатах, що тривали довший час після доповідей пленум всебічно висвіталив усі то-чки доповідей і прийшов до висновку, що взята театром лінія і репертуарна і операційна правиль-на, та ухвалив підтримати театр „Березиль“ в на-кресленій ним роботі, на цей сезон по низці опе-раційних магістралей, визнавши конечно потрібним йому тримати щільний зв'язок з робітничими

клубами.

нери та шукачі пригод, то слід подавати все це принаймні в мінімально старанім оформленні.

Спектакль в нашій Музкомедії, звичайно, і при всіх хибх постановки перебігає не зле. Акторський склад сам собою дужий і в значній мірі затушковує убогість оформлення.

Соковитий гумор Васильчикова (Джон Кудер), жваві, рухливі та веселі Болдирева й Таганський (Дезі й Ганс), добре витриманий Бравін (Фреді), ефектна Попова (Аліса), Меджі (Ольга Любінська) й Кареніна (Міс Томпсон)—створюють добре зли-тий ансамбль і провадять спектакль захоплено жва-вим темпом.

Музкомедія посідає досить солідний актор-ський склад, у неї більше за пересічний балет і безперечно гарний оркестр. При наявності таких даних постановщик без особливих зусиль може додержувати в спектаклях бодай рівного стилю.

Вл. Ів.

ЦЕНТРАЛЬНА
НАУКОВО-УЧБОВА
БІБЛІОТЕКА

Ленінград перед сезоном

(Від нашого кореспондента)

Театральний сезон в Ленінграді має бути цікавий. Незважаючи на те, що Актятри почали сезон старими постановками. Можна думати, що з жовтня ми почнемо одержувати новинки. Відомості про підготовку цих новинок заким що до краю мізерні: режисюра щось помовчує.

Особливу групу театральних прем'єр в наступнім сезоні безперечно складають спектаклі призначені на Жовтневі свята. В Ленінграді немає такого театру, який не готував би до 10 роковин Жовтня спеціальну постановку.

В Актятрі Опері та балету в Жовтневі дні піде глибокопродумана музично-батьальна феєрія „Штурм Перекопа“ (п'єса Трахтенберга і Мокіна, реж. Раппопорт).

Спектакль буде першою глибокою спробою відновити в широкому масштабі загублений нашим театром жанр героїчно-батьального видовища.

Актдрама готує авторську інсценіровку „Бронеполіза“—Вс. Іванова в постановці Н. Петрова.

Малий Актперний театр покаже синтетичне видовище за поемою Маяковського „Двадцять п'яте“ в постановці Н. Смолича.

У великому театрі й Театрі юних глядачів підуть великі інсценіровки з притягненням до постійного складу театрів робітничих художніх гуртків, оркестрів, хорів, гуртків фізкультури то-що. У великому Драматичному крім того, до Жовтневих днів буде пристосовано постановку нової п'єси Б. Лавренева „Розлом“ (Режис. К. Тверський).

Робітничий театр Пролеткульту готує п'єсу „Власть“—А. Глебова в постановці В. Орлова.

Театр Робітничої молоді провадить роботу над хоровим видовищем „Пісні о Комсомолі“ за режисурою Б. Барабанова.

Крім спектаклів та концертів в театрах студій й робітничих клубах, Жовтневі роковини ухвалено відзначити низкою масових видовищ по вулицях та майданах міста. Найцікавішою буде грандіозно-задумана інсценіровка на Неві—алегорична п'єсима, в якій крім декількох тисяч людей (перуважно червоноармійців), буде „занято“ флоту, б динки, Петропавлівську фортецю, прожектори, аероплани, оркестри. Глядачі розмістяться по містах і набережних.

Режисюра цієї інсценіровки присвяченої основним етапам розвитку СРСР—Н. Петров, В. Соловйов, С. Радлов та М. Сокольський.

Увесь театральний актив Ленінграду зараз жваво готується до святкування Жовтня і є дані, що в Ленінграді велике Всесоюзне свято буде позначене гідними йому видовищами.

Проте крім ювілейних спектаклів, виробничі плани Ленінградських театрів ще мають багато цікавого назвемо де-що.

Актятр Опері та Балету покаже в кінці листопаду—„Бориса Годунова“—Мусоргського в першій редакції (без поправок Римського-Корсакова). Поновлюють „Зігфріда-Вагнера та Гугенотів-Мейєрберга, що вже давно ставились.

Можливо, що піде нова постановка „Євгенія Онегіна“ в декораціях А. Головіна.

Найцікавішою має бути постановка В. Меєрхольда опера С. Прокоф'єва—„Ігрок“.

Балетні новинки: „Крепостная балерина“—„Кандіда“—Кніппера (за Вольтером) та „Лебедине Озеро“ в нових декораціях Головіна.

В Актятрі драми нова комедія Б. Ромашова „Матрац“ (Реж. Н. Петров, худ. Н. Акімов). „Браття Карамазови“—Достовського в новій переробці Г. Ге (Реж. К. Хохлов, худ. К. Петров-

Волокін), „Закат“ І. Бабеля (постановка С. Радлова—декорації Левіна). Поновлюється „Горе от ума“ в новій постановці К. Хохлова, (худ. Головін).

В студії Актдрами прем'єрою йтиме „Соломенная шляпка“ Лябіша (Реж. Петров, худ. Акімов).

Малий Актперний театр поновлює „Монну Лізу“ Шілінгса „Манон“ Масне, „Снігуроньку“, Римського Корсакова, й уперше показує „Чорний Амулет“—Оперету Н. Стрельнікова і В. Раппопорта в постановці Раппопорта й декораціях Ербштейна. „Кавалера Роз“ Штрауса (Реж. Смолич, худ. Бобишев) і оперу Кшенека „Джонні наиграет“.

Великий Драматичний театр починає сезон 5-го Жовтня прем'єрою „Любовь Яровая“ Треньова в постановці Дмоховського.

Театр Юних глядачів ставить на відкриття одну за одною дві постановки, „Хижину Дяди Тома“ за Бічер-Стоу в інсценіровці Б. Зона, і А. Бруштейн та в постановці Б. Зона, „Розбійники“—Шіллера в постановці Е. Гакеля.

За браком місця ми не говоримо тут про широкі плани інших Ленінградських театрів.

Величезна галузь клубного театру найцікавіші анонси Держфілармонії, низка цікавих початків, всього цього ми не згадуємо. Але й того що перелічено досить, щоб з цікавістю чекати Ленінградського театального сезону. **М. Верховський**

Жозеф Сігетті

До концерту в Харк. Держакопері

ХРОНІКА

Новий склад Президії ЦП Муз. Т-ва ім. Леонтовича

Пленум ЦП Т-ва ім. Леонтовича, що відбувся 25-27 м. м., переніс місцеперебування президії ЦП до Харкова і в зв'язку з цим перебрав президію. Новий склад президії такий: 1) Христовий—Зав. Від. Мистецтв НКО, 2) Воробйов—директор Харк. Держ. Опері, 3) Козицький—був. заст. голови ЦП й голова Харк. філії, 4) Лебединець—уповнов. т-ва по Черкасах, 5) Ницай—член був. президії (Київ), 6) Рабічев—зав. культвід. ВУРПС, 7) Ткаченко—секр. правління Харк. філії. На кандидатів у члени президії обрані т. т.: 1) Миколок—інспектор секції відділу УПО, 2) Папа-Афанасюло—заступн. голови Харк. філії та 3) Ягоцький—член правління Харк. філії.

На голову ЦП обрано т. Козицького, на заст. голови ЦП т. т. Рабічева та Миколока, на секретаря—т. Лебединця, на скарбника—т. Ткаченка і на завірністру—т. Ницай.

Склад нової редакційної колегії органу т-ва „Музика“ нині такий: відповід. редактор—т. Козицький, члени редколегії—Христовий, Грінченко, Рабічев, Ткаченко (секретар редакції).

Харків

В Харківській Державній Опері. 7 жовтня прибув для роботи в театрі після гастролів закордоном артист Годинський (тенор) і диригент Рудницький, останній це вперше виступатиме на Україні.

В товаристві ім. Леонтовича. Харківська філія т-ва ім. Леонтовича на кошти Харківської Окр. наросвіти розпочала організацію Державної Робітничо-Селянської капели. На директора й керівника цієї капели запрошено композитора В. Верховинця. Конкурсна проба голосів буде провадитись по п'ятницях суботах та неділях від 6 до 8 год. ввечора в помешканні Фахсоувику (Майдан К. Маркса 4). Закінчується конкурс 20 жовтня.

В будинку ім. Блакитного. Правління будинку літератури ім. Блакитного одержало з Києва пропозицію купити для своєї Книгозбірні велику бібліотеку з українських книжок, близько 2000 томів. В складі бібліотеки є багато комплектів старих українських журналів та газет.

В Театрі Пролеткульту. Майже закінчена п'єса Глібова „Власть“ і спеціальна п'єса до 10 роковин Жовтня. Обидві у постановці режисера Захарія Віна.

Помешкання колишнього клубу Ларьок, за постановою секретаріату Окрпаркому, передано Пролеткульту.

В Театрі Музкомедії. Цього тижня підуть: „В стране долларов“, „Баядерка“, „Ярмарка невест“. Готуються до постановки нова оперета „Миг частя“.

Київ

В Київській Державній Опері. Сезон в Київській Державній Опері розпочинається 16 жовтня тепер швидким темпом ідуть проби опер „Тарас Бульба“. Режисер Засл. арт. Респ. Гнат Юра Художник А. Петрицький, диригент А. Орлов.

Розпочато роботу над новою оперою Розенура—„Іскри“, що піде на 10 роковини Жовтня постановці реж. Улуханов при диригенті Орлові, вудожникові Євєнєасі.

Закінчуються проби опери „Аїда“—диригент Бердяєв.

Приїхав і розпочав роботу запрошений на Завідателя Хореографічної частини М. Дисковський.

Проводяться переговори з художником І. Рабіновичем (автором худ. оформ. опери „Любовь к трем апельсинам“ у Московським Великим Театрі для постановки балета „Червоний Мак“.

В театрі ім. Франка. Зимовий сезон Державн. Драматичний Театр ім. Франка розпочинає 15 жовтня п'єсою „Сон літньої ночі“ в постановці Засл. Арт. Респ. Гната Юри.

Прискореним темпом іде робота над п'єсою „Б'ють пороги“ в постановці реж. Коханенка й „Джума Машид“ в постановці Засл. Арт. Респ. Н. Попова.

Організовано товариство друзів театру ім. Франка з представників громадських організацій та преси. Вироблено план і методи роботи лабораторної станції при театрі, що починає роботу 20 жовтня. 10 жовтня при театрі починає функціонувати школа хореографії за проводом зав. хореографічною частиною Вігілева й соліста балета Шевцова.

Початок сезону в Київських Театрах. Київський Театр Руської драми починає сезон 15 жовтня, Державний театр для дітей ім. Франка Єврейський Театр „Кунст-Вінкул“ Цирк мають почати сезон в останні дні жовтня.

Державний театр для дітей ім. Франка

Робота театру для дітей у Києві на 27/28 рік щільно ув'язана з завданням Соцвиху. При театрі працює експериментальна група мистецького виховання дітей та інструкторсько-інформаційне бюро, що дає поради шкільним робітникам мистецтва. На чолі театру стоїть урядування театру: Інспектор Соцвиху, Інспектор Мистецтва, Художн. керівник Театру, Директор Театру, Режисери: Дєєва Лупдін, Композитор Віленський. Художник Драк. Зав. Хореографічн. частин. Вігілев.

Театр як і той рік в основному Український, але разом з тим обслужує нацменшости. Один і той самий склад трупи грає українською, руською та єврейською мовами.

Цього року театр готує 5 нових постановок: Вільгельм Тель (Шіллера); Одруження (Гоголя) Розбийник Кармелюк (за Старицькою-Черняхівською); Тіль Уленшпігель (До Костера); 10 Жовтнів до 10 роковин Жовтневої Революції (Щербатинського).

Ляльковий Театр, що його організовано при театрі як окрему філію виготовував такі п'єси:

Мой Додир (за Чуковським); Музика (Глібова) Старовинний Петрушка, Катюзі по заслугі, Заєць-піонер, 10 Жовтнів (Щербатинського).

Ляльковий театр пересувний, дає вистави по клубах та школах, а незабаром виїздить у першу подорож по селах.

Театр Драматурга. При Ленінградському Будинку друку організується Театр Драматурга, що ставить собі за мету, як найшвидше, в формі нескладного, спрощеного спектакля, знайомити театральні кола, представників робітничих клубів, професійних і громадських організацій з останніми новинами Дискусійний Клуб режисерів. При Ленінградським Центральним Будинку Мистецтв організовано сискусійний клуб режисерів.

Дніпропетровське

Державний драматичний театр ім. Т. Шевченка тепер гратиме завжди в Дніпропетровському. На головного режисера театру запрошено М. Тінського. Режисери: Олександрів, Буторін і Ровинський. Художник Санніков.

Склад труп: Будак, Ващенко, Волжська, Волинська, Геймаль, Дузь, Загорянська, Загородня, Капкало, Ковтун, Лебедіва, Маркова, Никитченко, Поет, Петраківська, Погоржельська. Пономарьова, Сидоренко, Совачева, Склярова, Чайка, Шаваніва, Олександрів, Базилевич, Ващук, Вишневський, Волгрик, Гамаюн, Гайдабура, Гончаренко, Дубровський, Копатський, Корбин, Лоленко, Маринич, Левицький (заслуж. артист Республіки), Милорадович, Ненюк, Польовий, Прокопович, Розсудів-Кулябко, Ровинський, Семенюта, Степовий, Тінський, Трудлер, Хорошун, Щербина, Яковченко.

В репертуарі. Азеф, Виринея, Вій, Гайдамаки, Мазепа, Кінець Криворильського, Чорт та Шинкарка, Ярова Любов. Народній Малахій, Комуна в степах, Свято крові, Шпана, Президент Капустянської Республіки, За двома зайцями, Маруся з Богуславу, Учителю Бубус, 97, Весілля Фігаро. Лісова пісня, Рожеве павутиння, Собор Паризької Богоматері, Розтратчики, Пошились у дурні, Ганна Крісті, Господиння Заїзд, Іван Гус, Джума Машид, Яблучневий полон, Галька, Дзвони Корнелію, Ричи Китай, Сорочинський ярмарок, 10 днів, що потрясли світ, Ревизор, Енеїда, Вовки, Іржа, Яд

Одеса

Одеська Держдрама. Художнім керівником Театру й на цей сезон залишається В. Василько. Черговим режисером замість вибувшого М. Тінського запрошено К. Бережного. На окремі постановки В. Вільнера.

Художниками запрошені Борис Ердман (оформлює Енеїду та Юдигу) Маткович, Павлович і Шкляйв. Завмузчастиною Губарьов, Хареографічною Вислоцька-Земтано.

Актори: Геккебуш, Мещерська, Нятко, Мацієвська, Осмяловська, Хуторна, Ярошенко, Міхалевич, Маякова, Кропивницька, Батієнко, Калітіна, Розумовська, Михайлова, Ковалевська, Тимошенко. Самойлович, Замічковський, Шумський, Осташевський, Маяк, Блакитний, Лісовський, Ковалевський, Красноярський, Гарник, Ільченко, Чернов, Липківський, Богданов, Івашутич, Добровольський, Ремез, Мусієнко, Кучанський, Некрутенко, Пономаренко, Побережяк, Троскот.

Ленінград

„Кастусь Калиновський“ Ленінградська фабрика Совкіно вкупі з Білдержкіно готує до 10-х роковин Жовтня фільм „Кастусь Калиновський“, присвячений епосі Польського повстання 1863 року на Білорусі та Литві.

На Одеській кіно-фабриці ВУФКУ

Організація Художньої Ради. На Одеській кінофабриці вперше за всі роки її роботи організовано Художню Раду. До складу Ради увійшли представники Художнього Відділу фабрики (художній директор та редактори), режисерів, художників, операторів, асистентів, Агітпропу Окружкому, Політосвіти, Окпрофбюра, ЛКСМУ, завкому та партосередку фабрики.

Ухил. Режисер М. Терещенко при авторі-асистенті В. Фартучному, операторі Веригі-Доровському та художнику Мюлеру кінчає картину з сучасного побуту — „Ухил“. В головних ролях Оксана Куракіна (з театру Криве Дзеркало) В. Ванін з театру Московської Г. Р. П. С.). Ан. Сміранін та Кучинський (актори кіно-фабрики).

Поговір. Закінчується постановка картини з сучасного побуту робітничої околиці „Поговір“, що ставить режисер І. М. Перестігані при авторі сценарія-асистенті Л. Гуревичі та операторі Станке. В головних ролях: П. Есіковський, Л. Фіялковська К. Яковлева (театр МГСПС), Капка, Капіяні, В. Рудаков, Лобода. Художнє оформлення Вас. Вас. Кричевського.

Людина з лісу. Режисер Стабовий розпочав монтаж фільму „Людина з лісу“ за сценарієм К. Кошевського. Картину знімає оператор Д. Демущий. В головних ролях актори театру „Березіль“: Шагайда, Карпенко, Масоха.

Гоноррея Режисер Шор вже зняв побутову частину науково-популярної картини „Гоноррея“. Зараз провадяться підготовчі роботи до наукової частини. Цією роботою керує директор Інституту ім. Главче—др Харошин. Картину знімає оператор Я. О. Куліш.

Звенигора. На Одеській кіно-фабриці закінчується постановка фільму „Звенигора“ за сценарієм Йогансена та Юртика. Режисер О. Довженко при

асистенті Кошевському та операторі Завелеві Фільм малює одвічну боротьбу тупого національного консерватизму з проявами революційної свідомості серед молодших поколінь. З'омки провадились на Київщині, Полтавщині в Кременчуці та на металургійному заводі ім. Петровського в Дніпропетровському. В головних ролях: Поліна Отава, М. Надемський, С. Свашенко, О. Подорожній. Художник-архітектор проф. Вас. Кричевський.

Димок над проваллям. На Одеській кіно-фабриці почала працювати перша експериментальна група Одеського Кіно-технікуму ВУФКУ. Групу складають виключно студенти Кіно-технікуму, що під керівництвом викладача технікуму Ф. С. Юнаківського ставлять картину „Димок над проваллям“. Сценарій написав т. Юнаківський. Тема—сучасно-побутова фільм цей не входить до виробничого плану фабрики, його ставлять, щоб виявити досягнення студентів технікуму.

Випуск кіно-хроніки

Редакція кіно-хроніки ВУФКУ зв'язалася з кіно-аматорами, що мають власні апарати, та з установами, що знімають кіно-хроніку. З місць починає надходити знята хроніка. Особливо цікаво побутові моменти з життя села. Там знято свято врожаю, міжнародній юнацький день то що. ВУФКУ дає кіно-хронікерам плівку та оплачує їх роботу. За останній місяць випущено 4 номери кіно-хроніки.

Зазнято землетрус у Криму. Ялтинська кінофабрика зазняла Кримський землетрус. Цими днями фільм показуватимуть по всій Україні.

Відповідальний редактор

М. Христовий.

ПРОГРАМИ ТЕАТРИ В

Харківська Державна опера

Вільгельм Тель

Опера на 4 дії. Муз. Росіні.

Дієві особи:

Геслер, імперськ. наміс. . . **Шаповал**
Матильда—Геслерова сестра . . .
Литвиненко-Вольгемут (Засл.
Арт. Респ.).
Вальтер Фюрст (селянин) . **Сердюк**
Вільгельм Тель . . . . . **Будневич**
Руді, рибалка . . . . . **Колодуб**
Мельхталь . . . **Патержинський,**
Серповський
Арнольд, його син . . . . . **Мосін**
(Заслуж. Арт. Респ.)
Джемі, Вільгельмів син . . **Фішер**
Ядвіга, Вільгельмова дружи-
на . . . . . **Златогорова**
Конрад Баумгартен . . . **Семенцов**
Рудольф Гаррас, штамей-
стер Геслерів . . . **Дідківський**
Селяни лісових кантонів.
Постановка Гол. Реж. **Манзія,**
художник **А. Петрицький.**
Диригент **Арнольд Маргулян**
(Засл. Арт. Респ.)
Танки I й III акту в постановці
балетм. **Моїсеїва**
Соло до увертюри вик. на ві-
лоончелі—**Дінов,**
на флейті проф. **Лемберг,** на
анг. рожку—**Д. Раков**

Лібрето.

Народне свято в Швейцарії. Швейцарці згадують дні волі й щастя. Ядвіга, дружина Вільгельма, пропонує найстаршому в громаді Мельхталю, за старинним звичаєм благословити в цей день своїх молодих односельчан. Арнольд чує сигнал тиранів, намісника Геслера, з якими мусить бути Матильда. Вільгельм пропонує Арнольдові рушити супроти ворога. Арнольд вагається поміж обов'язком спасти батьківщину й коханням до Матильди. Нарешті він зникає. Вбігає Лейдгольд і просить порятунку до ворогів, що забрали його доньку. Вільгельм веде його на супротивний берег. Рудольф, начальник війська Геслерового вимагає назвати ім'я того, хто врятував Лейдгольда й забив жовніра, що викрав Лейдгольдову доньку. Мельхталь відмовляється вказати, і його забирають.

Матильда чекає на Арнольда. Приходить Арнольд і вони признаються одно-одному в коханні. Арнольд під впливом Матильди готовий йти до бою. Зачувши кроки Матильда зникає. Увійходять Вільгельм і Вальтер говорять Арнольдові про смерть його батька та закликають його помститись. Арнольд

в розпачі, але йде виконати обов'язок. Вільгельм закликає народ стати проти ворога. Всі готові.

Приходить Геслер і вимагає щоб народ довів свою покору. Вільгельм з ним сперечається і Геслер наказує його затримати, але Вільгельм каже своєму синові Джемі піти додому й дати гасло до повстання. Геслер заявляє, що він пустить Джемі тільки тоді, коли Вільгельм зробить чудо—Вільгельм, прекрасний стрілець, мусить стріляти в яблуко, положене на голові сина. Коли Вільгельм поцінить у яблуко, то Джемі буде врятований, в про-

тивнім же разі Джемі скарають. Вільгельм просить дозволити йому не робити цього, але Геслер неможливий. Вільгельм стріляє і поціляє в яблуко. Тоді Геслер велить арештувати їх обох. За Джемі вступається Матильда й визволяє його.

Ядвіга хоче йти до Геслера просити за свого чоловіка й сина, але тут саме приходить Джемі й розповідає, що Матильда його врятувала і обіцяла врятувати так само й Вільгельма. Він дає гасло до повстання. Прибігає Лейдгольд і сповіщає, що Вільгельм, занесений бурєю пливе до берега. Являється Вільгельм і стріляє в Геслера, що саме надійшов. Всі святкують перемогу над насильниками.

Аїда

Опера на 4 дії, 7 карт. муз. Верді.

Лібрето.

Цар Єгипетський . . . . **Семенцов**
Амнеріс . . . . . **Копіова**
Аїда . . . **Литвиненко-Вольгемут**
(Засл. арт. Респ.).
Радамес . . . . . **Мосін**
Амонасро . . . . . **Будневич**
Гінець . . . . . **Дідківський**

Дія точиться в Мемерісі за час в могутности фараонів.

Диригент Засл. Арт. Респ.

Маргулян

Постановка реж. **Юнгвальд-Хількевича**

Танки—балетм. **Моїсеїва.**

Оформлення сцени худ. **Воленка**

Начальник гвардії єгипетського царя Радомес кохає полонянку Аїду єфіопську принцесу; але в неї є дужа суперниця в особі фараонові доньки Амнеріс. Цар посилав Радамеса на чолі війська супроти єфіопів і в нагороду за перемогу над ворогом пропонує йому одружитися з Амнеріс. Полонений Радомесом батько Аїдин, єфіопський цар Амонасро, умовляє Радамеса втікати разом з Аїдою на її батьківщину. Ревнива Амнеріс викриває змову, і Радамеса, за зраду батьківщини засуджують поховати живим у льоху. Аїда дістається в цей льох і гине разом із своїм коханим.

Дон-Кіхот

Балет на 4 д. 7 карт. **Л. Мінкуса.** Сцени й танки в новій постановці балетмейстера **Моїсеїва.**

Дон-Кіхот . . . . . **Васютинський**
Санчо-Пансо . . . **Аркад'єв-Непомяний**
Лоренцо, Корчмар . . . **Суворов**
Кітрі його дочка, вона ж Дульцінея
Сальнікова
Гамаш, багатий шляхтич **Непомяний, Аркад'єв**

Базіль, голяр . . **Литвиненко**
Хуан, закоханий в Кітрі **Ковальов**
Подруги Кітрі **Переяславець, Васіна, Красник й Ландман**
Вулична танцюристка . **Дуленко**
Еспада . . . . . **Плетньов**
Чулоси . . **Чернишов й Барський**
Бандерільоси **Маневіч й Райнке**
Матадори **Ковальєв й Горохов**

Мерседес . . . . . **Дубяго**
Антрепренер мандрівної трупи
Суворов

Граціоза, його дочка **Переяславець**
Блазень . . . . . **Ковальов**
Володарка дриад . . . **Дуленко**
Наймичка в таверні . . . **Озолінг**
Герцог . . . . . **Ніколаєнко**

Участь беруть: **Берг, Гасенко, Маслова, Рубіна, Савовіч, Стрілова, та весь балет.**

Пролог Картина 1.

в палаці Дон-Кіхота.

1) Лицар Дон-Кіхот начитавшись лицарських романів готується до другого походу за славою. Примари

Дон-Кіхота. Вихід Санчо-Пансо і збори в похід.

І дія, картина 2.

Майдан в Барселоні.

1) Народня сцена — вик. балет.
2) Сцена й танки Кітрі, Хуана й Базіля — Сальнікова, Ковальов і Литвиненко.

3) Батькові Кітрі не подобається, що вона кохає Базіля, він проганяє Базіля й примушує Кітрі віддатися за Гамаша, Кітрі не слухає й утікає. Юрба вітає Гамаша із зарученами. Він роздає гроші й просить потанцювати.

4) Сергілія — Лур'є. Горн, Малець, Жердинська, Гасенко, Годар, Іхманицька, Тихоміров, Піно Гнутий Колін, Тарханів.

5) Вихід і танки Тереодорів — Плетньов, Чернишов, Барський-Маневич, Рейнке, Ковальов, Горохов, Дубяга, Маслова, Сакович, Рубіна Стрілова, Якобі й Берг.

6) Танок вулишної танцюристики з бандеріллями — Дуленко й Тереодори.

7) Бійка Тереодорів з міщанами, вихід Дон-Кіхота й Санчо-Пансо. Лоренцо просить Дон-Кіхота зайти спочити в його корчмі.

8) Танок Санчо-Пансо, служниці й міщанок — Озолінг Аркад'єв і балет.

9) Танок Кітриних подруг і Хуана — Переяславець, Васіна, Красник, Ландман і Ковальов.

10) Сцена й танок, де Дон-Кіхот вибирає собі даму й називає її Дульцінею.

11) Менует — Сальнікова, Переяславець, Васіна, Ландман, Красник, Васютинський, Литвиненко, Непомнящий, Ковальов і Аркад'єв.

12) Танок Кітрі — Сальнікова.

13) Санчо-Пансо краде пороса Юрба здоганяє його. Кітрі й Базіль тікають від Гамаша. Загальний танок.

II дія, картина 3.

В таверні.

1) Народня сцена й танки — Сальнікова, Литвиненко й балет.

2) Танок Мерседес — Дубяга.

3) Базіль розігрує драматичну сцену. Обвинувачує Кітрі в зраді й коле себе. Дон-Кіхот захищає Кітрі й Базіля від Лоренцо, що не хоче їх одружити та силує Кітрі віддатися за Гамаша. Юрба виганяє Гамаша з таверни. Базіль пояснює свій жарт і Лоренцо згоджується на весілля.

4) Загальний танок — всі.

III дія. Картина 4.

Вітряки.

1) До табору мандрівної циганської трупи приїздить Дон-Кіхот і Санчо-Пансо. Дон-Кіхот приймає господаря трупи за вельможного герцога й просить гостинності. Цигани розважають його танками.

2) Циганський танок — Сакович, Гасенко, Тихомірова, Якобі, Долохова, Штоль, Плетньов, Барський, Маневич, Горохов, Рейнке, Піно й Тарханов.

3) Танок Граціози й Блазня. Муз. Годара — Переяславець і Ковальов.

4) Танок циганок і циган — Маслова, Стрілова, Рубіна, Берг і Чернишов.

5) Трупа показує Дон-Кіхоту свій спектакль, він приймає його за дійсність і починає захищати героїню, руйнує ятку й усіх розганяє. Забачивши, що на вітряку крутиться крило, Дон-Кіхот починає з ними воювати. Крило його підхвачує, він падає й забивається.

Картина 5.

Заповідний ліс.

1) Дон-Кіхота змученого й побитого в бою з вітряками Санчо-Пансо кладе в лісі спочити.

2) Сон Дон-Кіхота а) Танок Лісових фей — Долохова, Якобі, Сакович, Гасенко, Тихомірова Маслова, Стрілова, Рубіна, б) боротьба з корінням — Гнутий, Тарханов, Барський, Горохов, Рейнке.

Картина 6.

Садок Дульцінеї.

Танок Дріяд і вихід Дульцінеї — Сальнікова, Дуленко і балет. Танок Володарки — Дуленко. Танок Дульцінеї муз. Берліоза — Сальнікова. Фінал — всі.

IV дія. Картина 7.

В паладі Герцога.

1) Марш — всі.

2) Герцог дарує гроші на віно Кітрі. Дон-Кіхот їх вітає.

3) Болеро — Рубіна, Стрілова, Маслова й Чернишов.

4) Герць двох лицарів. Дон-Кіхот починає битися з одним лицарем, що перемагає його й бере з нього слово ніколи не витягати з пихов шпиги і кинути свої мандри. Танки на честь Дон-Кіхота, а) варіація — Переяславець, Берг, Дубяга, б) вальс „Арлекинада“ — Васіна, Плетньов і Чернишов, в) Антре Сальнікова, Литвиненко, Переяславець, Берг і Дубяга, г) Адажіо — Сальнікова й Литвиненко, д) Варіація — Васіна. Теж — Литвиненко, теж — Сальнікова, е) Кода — Сальнікова й Литвиненко.

5) Фанданго — Сальнікова, Литвиненко і всі.

Соло на скрипці — проф. Добржинець та Пергамент. Вілоончелі — Дінов. Арфі — Пушкарьова.

Диригент — І. Дайсенберг. Художник Альмединген. Монтировка — худ. Волненко.

Балетмейстер — Мих. Моїсеїв.

Режисер Муравін.

Фауст

Опера на 5 дій, 9 актів.
Муз. Гуно.

Дієві особи:

Фауст старий . . . . . Колодуб
Фауст молодий . . . . . Середа
Мефістофель . . . . . Сердюк
Валентин . . . . . Гришко
Маргарита . . . . . Сокіл
Зібель . . . . . Ройська
Марта . . . . . Мартинович
Вagner . . . . . Серповський

Балет „Вальпургієва ніч“ з участю прими-балерини Сальнікової. Виконують: К. Сальнікова, Дуленко, Переяславець, Васіна, Рубіна, Стрілова, Маслова, Литвиненко, Плетньов, Чернишов, Ковальов, Аркад'єв, Непомнящий. Увесь балет, та учні студії.

Диригент І. Вайсенберг. Режисер Юнгвальд-Хількевич. Танки балетм. Моїсеїв. Оформлення худ. Ріфтин.

Соло на скрипці проф. Добржинець та Пергамент. Соло на вілоончелі Дінов.

Лібрето.

Дідусь учений, доктор Фауст зневірився в житті. Він шукає собі смерті в трюнку з отрутою, але тут саме перед ним з'являється Мефістофель і переконує його продати свою душу, а за це обіцяє повернути йому молодість. Ставши молодим, Фауст, за допомогою Мефістофеля, прищарує молоду дівчину Маргариту і забуває на герці її брата Валентина, що вступився за сестрини честь. Маргарита, щоб захвати безчестя убиває свою дитину. її завдають до в'язниці, де вона через муки совісті страчує розум. Маргарита відмовляється від Фаустової пропозиції втікти з в'язниці, а побачивши Мефістофеля згадує все минуле й умирає з щирим каяттям.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

ГУМОРИСТИЧНИЙ
ДВОХТИЖНЕВИК

**„ЧЕРВОНИЙ
ПЕРЕЦЬ“**

Ціна одного примірника

15 коп.

Держтеатр „Березіль“

Шпана

Огляд—ексцентріяда в 9 показах.

Сатира памфлет Ярошенко.

Словесне оформлення інтермедії
Каплі-Яворовського та Бондарчука.

Композиція огляду Бортника.
Дієві особи:

Стрижак . . . . . Шагайда.
Бухгалтер . . . . . Крушельницький.
Довгаль . . . . . Сердюк.
Машиністка Ольга . . . . . Чистякова.
" " " " . . . . . Бабіївна.
Шершетка . . . . . Радчук.
Селянин . . . . . Бабенко.
Робітник . . . . . Стеценко.
Секретар Нарсуду . . . . . Савченко.
Хазяїн пивної . . . . . Карпенко.
Повії . . . . . Стеценко, Криницька.
Безпритульні Даценко, Пігулович.
Музики в пивній Станіславська,
" " " Шутенко, Ходкевич.
Агенти каррозшуку . . . . . Балабан,
" " " " . . . . . Карпенко,
Міліція . . . . . Кононенко, Козаченко.
" " " " . . . . . Стеценко.

Диспут:

Бринза—Пилипенко, Пузо—Козаченко, Кіріпчіков—Гавришко, Шароварників—Стеценко, Молокососенко—Шутенко, Мрійновийний—Ходкевич Вибий зуб—Масоха.

Скетинг ринг:

Конферанс—Балабан, Іванів, Слуги просценіуму: Титаренко, Петрова, Свашенко, Подорожний, Іванів, Білашенко, Дробинський, Назарчук.

Театральна інтермедія: режисер-Шпанський—Подорожний.

Танок смерті: Титаренко, Балабан, Масоха.

Аристократка—Криницька.

Аристократи: Петрова, Лор, Пігулович, Доценко, Стеценко, Гавришко, Назарчук, Іванів, Козаченко, Стукаченко, Возіян.

Робітник Грім—Бабенко.

Робітники: Карпенко, Савченко, Ходкевич, Шутенко, Стеценко, Жаданівський, Кононенко, Романенко.

Кустпромці: — Пилипенко, Стеценко, Криницька, Смерека, Жаданівський, Стукаченко.

Постановка режисера
Бортника

Реж. лаборанти: Лішанський

Художники. Шкляїв та
Сімашкевич
Крижанівський

Виставу веде помреж.
Савицький

Джінні Гігінз

Постанова на 5 дій за У. Сінклером
Текст інсценування Леся Курбаса

Англія . . . . .
Америка . . . . .
Німеччина . . . . .
Росія . . . . .
Франція . . . . .
Бельгія . . . . .
Сербія . . . . .

Джінні Гігінз робітник . Гіряк
Лізі його дружина . . . . . Бабіївна

Доктор Сервічок . . . . . Балабан
Доктор Норовуд . . . . . Мілютенко
Мабель Сміт . . . . . Титаренко
Біль Муррей . . . . . Шагайда
Рорстер . . . . . Сердюк
Шнайдер пивовар . . . . . Карпенко
Станкевич . . . . . Діхтаренко
Джерітті . . . . . Кононенко

Ла-Е Греніч фабриканти . . . . . Долінін
Поль . . . . . Мар'яненко
Елен його дружина . . . . . Добровольська
Сержант поліції . . . . . Бабенко
Поліцаї . . . . . Стеценко
Іванів . . . . . Дробинський

Генрі Дубб . . . . . Горна

Том } робітники
Джек }
Сержант . . . . . Радчук
Князь Англієвськи }
Граф } офіцери
Сестра жалібниці }
Біржовик . . . . . Карпенко
Англ. король . . . . . Крушельницький
Превід Вільсон . . . . . Масоха
Геннет лейтенант . . . . . Бабенко
Перкінс . . . . . Радчук
Коннор }
Греді } вояки
Калінкін більш . . . . . Дробинський

Ходкевич
Білашенко
Гавришко
Даценко
Жаданівський
Іванів
Карпенко
Козаченко
Криницька
Лор
Пігулович
Подорожний
Савченко
Смерека
Свашенко

Ставить головний режисер
А. Курбас

Оформлення сцени
В. Меллер

Режисер лаборант
М. Пясецький

Виставу веде пом. реж.
М. Савицький

Мікадо

оперета на 3 дії за Суліваном
музика Богдана Крижанівського,
текст М. Йогансена та О. Вишні.

Дієві особи:

Юм-Юм . . . . . Титаренко, Даценко
Лі-ті-фу . . . . . Чистякова, Стеценко
Піті-Сінг . . . . . Пілінська
Піп-бо . . . . . Пігулович
Нанкі-пу . . . . . Білашенко
Мікадо . . . . . Романенко, Сердюк
Цу-ба . . . . . Гіряк
Коко . . . . . Крушельницький
Піш-Туш . . . . . Мілютенко
Кі-кі . . . . . Жаданівський
Міністр краси Свашенко
" війни Козаченко
" здоровля й моралі Дробинський
" ділових справ Масоха
" публ. розваг. Хвиля

Бонза . . . . . Пилипенко
Гвардія . . . . . Назарчук
Військо . . . . . Шутенко
Селянин . . . . . Свашенко
Ослік . . . . . Назарчук
Слуга . . . . . Свашенко
Професор . . . . . Кононенко
Астролог . . . . . Савченко
Пожешний . . . . . Карпенко
Гейши: . . . . . Горна, Даценко, Косаківна, Криницька, Лор, Петрова, Смерека, Станіславська, Стеценко

Моряки . . . . . Дробинський, Карпенко, Козаченко, Кононенко, Масоха, Свашенко, Шутенко

Постанова Валерія Інкіжінова.
Оформлення сцени Вадима Меллера
Відновляв Режисер

Лесь Дубовик
Диригент Б. Крижанівський
Виставу веде помреж
О. Савицький

Сава Чалий

Траг. на 4 дії (13 епізодів)—Карпенка-Карого

Дієві особи:

Потоцький . . . . . Мар'яненко
Шмигельський. Шагайда
Жезницький . . . . . Подорожний
Яворський . . . . . Крушельницький
Качинська . . . . . Бабіївна
Кася . . . . . Пігулович
Ротмістр . . . . . Бабенко
Сава Чалий . . . . . Сердюк
Зося . . . . . Титаренко
Джура Сави . . . . . Іванів
Баба . . . . . Пілінська
Пажі: Доценко, Косаківна, Лор
Поляки козаки: Бабенко, Іванів, Козаченко, Ходкевич
Шляхтянки: Криницька, Лор, Петрова, Пілінська Стеценко

Шляхтичі: Гавришко, Іванів, Жаданівський, Масоха, Назарчук, Савченко Дробинський,

Гнат Голий . . . Антонович
Гайдамака . . . Діхтяренко
Медвідь . . . Романенко,
Кравчина . . . Дробинський
Горидвіт . . . Свашенко
Кульбаба . . . Стеценко
Знахар . . . Ходкевич

Селянки: Пилипенко, Петрова, Смерека, Станіславська, Стещенко

Польська варта, козаки, гайдамаки, селяни.

Режисер постановщик **Ф. Лопатинський**

Відновлює Режисер лаборант **М. Пясецький**

Художники: оформлення сцени
М. Сімашкевич
строї **В. Шкляїв**
Музика **Козидького**
Диргент **Б. Крижанівський**

Яблуневий Полон

Драма на 3 дії (в 15 картинах)

Ів. Дніпровського

Дієві особи:

Зіновій — командир
П'ятого Радянського Полку . . . **Долінін**
Сатана, його брат . . . **Кононенко**
Матрос . . . **Антонович**
Таня . . . **Бабіївна**

Отаман Петлюрівської Дивізії . . . **Сердюк**
Нещадим Нач. Штабу . . . **Подорожній, Радчук**

Ярославна — Начал. контррозвідки . . . **Чистякова**
Іва . . . **Титаренко, Смерека, Пілінська**

Адам льокай Іви . . . **Ходкевич**
Шахтор . . . **Жаданівський**
Гаврилко . . . **Гавришко**
Гак . . . **Стеценко**
Малеча . . . **Казаченко**
Олешко . . . **Шутенко**
Хлопчик-повстанець . . . **Пігулович**

Сафо-хінець, вистовий Зіновія . . . **Назарчук**

Жінка перша повстанка . . . **Станіславська**

Жінка друга повстанка . . . **Кривидька**

Командарм . . . **Бабенко**

Ад'ютант Командарма . . . **Шутенко**

Комдів . . . **Гавришко**

Вартовий . . . **Мілютенко**

Пілот . . . **Іванів**

Санітарка . . . **Станіславська**

Повстан. перший . . . **Білашенко**

Повстан. другий . . . **Козаченко**

Алмазов начальник Гармат. дивізіону Петлюр. армії . . . **Ходкевич**

Головань — полковник . . . **Бабенко**

Театр Пролеткульту

По ту сторону щели

(Профессор Друммонд)

П'єса в 3 дійствах (9 епізодів)
А. Афіногенсва, по Джеку Лондону.

Діючі особи:

Професор Друммонд } **Б. Дьяков**
Робочий Біль Тоус }

Морган, банкир . . . **Б. Гаремов**
Регина, его дочка . . . **Н. Федоренко**

Секретарь Морган . . . **М. Давидов**
Ван-Форст, професор . . . **О. Гандель**

Ван-Форст, его жена . . . **К. Богданова**
Елена, их дочка . . . **В. Ханченко**

Веблен, спортсмен . . . **И. Гальперин**
Марго, секретарь Друммонда . . . **А. Майзель**

Джо, слуга Друммонда . . . **А. Качеров**
Харвард, издатель . . . **А. Свистунов**

Мак, председатель союза . . . **Б. Гаремов**
Мэри, секретарь союза . . . **П. Ермакова**

Томм-Ману, негр . . . **В. Грудницький**
Ю-Ли, хозяйин бара . . . **А. Туманский**

Патти, негрятенок . . . **П. Долгополов**
Вильямс, шпик . . . **А. Свистунов**

Старший мастер . . . **А. Алимов**
Джонс, старый рабочий . . . **С. Гордиенко**

Патрик . . . **В. Дудецкий**
Леслинг . . . **М. Давидов**

Новичек . . . **П. Долгополов**
Боб . . . **С. Чижко**

Гарри . . . **Ф. Белопольский**
Джипси . . . **И. Хатьянов**

Лиззи . . . **А. Васильева**
Анна . . . **А. Бурштейн**

Кетти . . . **К. Богданова**
Сыщик . . . **И. Хатьянов**

І-й полисмен . . . **А. Туманский**
ІІ-й полисмен . . . **В. Дудецкий**

І-й репортер . . . **А. Качеров**
ІІ-й репортер . . . **Ф. Белопольский**

Графиня Лезинская . . . **А. Бурштейн**
Князь Головин . . . **С. Чижко**

Матрос . . . **И. Хатьянов**
Ковбой . . . **А. Алимов**

1-ый } **А. Качеров**
2-ой } **П. Долгополов**

3-ий } фашисты . . . **И. Гальперин**
4-ий } **А. Алимов**

Гости у Морган: Васильева, Май-

зель, Ермакова, Алимов, Гальперин, Долгополов, Качеров.

Постановка **А. Лукацкого**
Художник **А. Бусулаев**

Композитор **Ю. Мейтус**
Танцы в постановке **Вигилева**

Лаборанты: **А. Бусулаев, Б. Гаремов**

Художественный руководитель **Захарий Вин**

Управляющий театром **Н. Муренко**

Сила сильных

П'єса в 3 дійствах **В. Плетнева**, по розповіді **Б. Лавренева** „О простій речі“.

Діючі особи:

Леон Кутюрбе. Француз комерсант . . . **Б. Гаремов**

Дмитрий Орлов. Предгубчека . . . **М. Лагман**

Марго-Кутюрбе . . . **Н. Федоренко**
Бела, підпольний працівник . . . **О. Гандель**

Доктор Саковнин . . . **К. Богданова**
Саковнина, жена доктора . . . **Полковник Розенбах. Начконтрразведки . . . А. Туманский**

Поручик Соболевский. Командан контрразведки **И. Гальперин, Дудецкий, Свистунов**

Капитан Туманович. Военный следователь . . . **Б. Дьяков**

Семенулин. Член Ревкома. Подпольщик . . . **В. Грудницький**

1-й офицер . . . **С. Гордиенко**
2-й „ . . . **Свистунов**

3-й „ . . . **М. Давидов**
Юнкер Терещенко . . . **П. Долгополов**

Интеллигент . . . **В. Дудецкий**
Торговец . . . **Ф. Белопольский**

Селянин . . . **И. Гальперин**
Акцизный чиновник . . . **А. Алимов**

Простая женщина . . . **А. Васильева**
Постановка **Захария Вин. Реж. Лаборант Б. Дьяков. Художник А. Бусулаев. Зав. Музич. Част. Б. Финдель. Спектакль ведет С. Чижко.**

Селянка . . . **Пилипенко**
Дід . . . **Хвиля**

Червоноармійці, чорношличники, селяни. Гості на бенкеті.

І-ша дія картини: 1. „Пролог“, 2. „Блакитний штаб“ 3. „Яблуневий Полон“ 4. „Політкани“ 5. „Сатана попався“.

ІІ дія. 6. „Матросська іділія“ 7. „Набрів“ 8. „Бенкет“.

ІІІ дія. 9. „Без ватажків“ 10. „У командарма“ 11. „Злякались пострілу“ 12. „Розстріл“ 13. „Паніка“ 14. „Зустріч“ 15. „Фінал“.

Постановка режисера **Я. Бортника. Реж. Лаборанти } А. Макаренко**

Художнє оформлення **В. Шкляйва. Помреж. О. Савицький.**

Хорунжий . . . **Діхтяренко**
Ад'ютант . . . **Іванів**

Молот-Ватажок Загону . . . **Дробинський**

Денісов — Денікінський полковник . . . **Мімотенко**

Гайдамака перший **Хвиля**
Гайдамака другий **Гавришко**

Інспектор — представ. Уряду

У. Н. Р. . . . Савченко

Машиністка . . . **Косаківна**
Чорношличник . . . **Гавришко**

Вартовий . . . **Шутенко**
Редька — інтендант **Жаданівський**

Ад'ютант перший **Хвиля**
Ад'ютант другий **Жаданівський**

Ад'ютант третій **Іванів**

Театр Музкомедії

Ярмарка невест

Муз. ком. в 3 действ. . . **В. Якобы**
 Джек Гаррисон . . . . . **Янет**
 Флора, его жена . . . . . **Каренина**
 Люси, его дочь . . . . . **Попова**
 Том Миглес . . . . . **Бравин**
 Бэсси, камеристка Люси **Болдырева**
 Граф Ротенберг . . . . . **Таубе**
 Фриц, его сын . . . . . **Таганский**
 Шериф, хозяин гостин-
 ницы . . . . . **Шадурский**
 Пастор . . . . . **Толин**
 Юноша . . . . . **Ромашкович**
 Нотариус . . . . . **Забайкалов**
 Капитан . . . . . **Брянский**
 Постановка гл. Режисера

Ф. С. Таганского

Главн. дирижер **Н. А. Спиридонов**
 Прима балерина . . **Н. В. Пельцер**
 Балетмейстер . **А. С. Квятковский**
 Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**
 Художник . . . . . **Супонин**

Миг счастья

Муз. ком. в 3 действ. муз. **Штольца**.
 Граф фон-Биберах . . . . **Таубе**
 Эльфрида, его жена . . . **Гвоздева**
 Ганс, их сын . . . . . **Десямар**
 Луц фон-Бурген . . . . **Шадурский**
 Муценбахер . . . . . **Васильчиков**
 Ева, его жена . . . . . **Каренина**
 Лицци, его дочь **Попова, Болдырева**
 Дезире, шансон. певица **Наровская**
 Фриц . . . . . **Райский**
 Платцер . . . . . **Таганский**
 Тоблас, владелец па-
 рикмахерской . . . **Забайкалов**
 Мальчик . . . . . **Лесковская**
 Кассирша . . . . . **Шульженко**
 Постан. гл. реж. **Ф. С. Таганского**
 Дирижирует . **С. Д. Солящанский**
 Прима балерина . . **Н. В. Пельцер**
 Балетмейстер . **А. С. Квятковский**
 Художник . . . . . **Супонин**
 Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

Сильва

Муз. ком. в 3-х действ. **Кальмана**
 Князь Валянюк . . . . . **Янет**
 Княгиня Валянюк, его
 жена . . . . . **Каренина**
 Эдвин, их сын . . . . . **Райский**
 Стасен їх племянница . **Таганская**
 Сильва Вареску . . . . **Наровская**
 Ферри . . . . . **Васильчиков**
 Граф Бони . . . . . **Таганский**
 Ропе . . . . . **Брянский**
 Генерал . . . . . **Толин**
 Нотариус . . . . . **Шадурский**
 Никсо . . . . . **Толин**

Постановка гл. режис.
Ф. С. Таганского

Дирижирует . **С. Н. Солящанский**
 Прима балерина . . **Н. В. Пельцер**
 Балетмейстер . **А. С. Квятковский**
 Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**
 Художник . . . . . **Супонин**

Коломбина

музком. в 3 д. муз. **А. Рябова.**

Действ. лица:

Графиня Коллета . . **Наровская**
 Маркиз Филипп . . **Тауба**
 Октав Дюпорей . . . **Райский**
 Пикадор . . . . . **Янет**
 Кайтал . . . . . **Таганский**
 Этелька . . . . . **Болдырева**
 Жопонэ . . . . . **Шадурский**
 Жорж . . . . . **Брянский**
 Рауль . . . . . **Десямар**
 Эрнео . . . . . **Забайкалов**
 Матрос . . . . . **Толин**
 Лакей . . . . . **Ромашкевич**

Постановка гл. режис.

Ф. С. Таганского.

Дириж. **С. Д. Солящанский.**
 Балетмейст. **А. С. Квятковский.**
 Прима-балерина **Н. В. Пельцер**
 Спектакль ведет
Л. Г. Маленский.

Марица

музком. в 3 д. муз. **Кальмана.**

Действ. лица:

Марица . . . . . **Наровская**
 Тассило . . . . . **Райский**
 Лиза, его сестра . . . **Таганская**
 Коломан Зупан . . . **Таганский**
 Графиня . . . . . **Каренина**
 Пенчик . . . . . **Таубе**
 Граф Карл . . . . . **Брянский**
 Чекко . . . . . **Шадурский**
 Популеско . . . . . **Янет**
 Цыганка . . . . . **Белецкая**
 Берко, цыган . . . . **Толин**

Постановка гл. реж.

Ф. С. Таганского

Дирижирует гл. дириж.

Н. А. Спиридонов

Балетмейстер **А. С. Квятковский**
 Прима-балерина **Н. В. Пельцер**
 Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

В стране долларов

музком. в 3 д. муз. **Лео-Фаля**
 русск. текст **Норина.**

Действ. лица:

Джон Кудер, президент уголь-
 ного треста . . . **Васильчиков**
 Аليس, его дочь . . . **Попова**
 Дези грей, его пле-
 мянница . . . . . **Болдырева**
 Дик, его племянник . **Десямар**
 Фреди Вербург . . . **Бравин**
 Ганс Фон-Шлик . . . **Таганский**
 Ольга Любинская, укротитель-
 ница львов . . . **Меджи**
 Том Кудер, брат
 Джона . . . . . **Хенкин**
 Мисс Томпсон, эконо-
 номка . . . . . **Каренина**
 Джеме, каммендинер **Толин**
 Билль, шоффер . . . **Ромашкевич**

Постановка главного режис-
 сера **Ф. С. Таганского**

Дирижирует главн. дирижер
Н. А. Спиридонов

Прима балерина **Н. В. Пельцер**
 Балетмейстер **А. С. Квятковский**
 Спектакль ведет **Л. Г. Маленский**

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ІЛЮСТРОВАНІЙ ТИЖНЕВИК

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

Продається в усіх театрах
 у Харкові й Київі.

Ціна одного примірника 20 к.

СПИСОК № 20

П'єс дозволених до вистави Вищим Репертуарним Комітетом УПО НКО УСРР

Руський Репертуар

1. **Алькушин Родион М.** „Четверговая зола“. П'єса в 3 д. Издание „Долой Неграмотность“. М.-Л. 1927 г. Стр. 23. 20 к. А.
2. **Арбузов М.** „Анна Коржанкова“ (Селькорка). П'єса в 3 д. Изд. МОДПИК. 1926. А.
3. **Аросев А.** „На перекрестке“. П'єса в 3 д. Изд. „Прибой“. Л. 1924. А.
4. **Артемьев В.** „Приключения тетки Арины“. П'єса в 2 д. Изд. „Долой Неграмотность“. М.-Л. 1925. А.
5. **Аубрехт.** „Дон Сезар де Базан“. Музкомед. в 5 д. Рук. Стр. 144. Б.
6. **Афиногенов, А.** „Гляди в оба“. Драма в 4 д. и 8 карт. А.
7. **Афиногенов, А.** „На переломе“. Драма в 4 д. А.
8. **Бабель И.** „Закат“. П'єса в 8 сценах. Рук. Стр. 47. Б.
9. **Балагич Ал., Розумовский, С.** „Моль“. Ком. Мелодрама в 6 д. МТИ. 1927 г. Стр. 101. А.
10. **Бегичева Анна и Борис.** „Нетрудовой элемент“. Ком. Сатира в 3 д. Рук. Стр. 22. А.
11. **Бездомный.** „Вихрь с кухни“. Ком. в 2 д. МТИ 1926 г. Стр. 26. 20 к. А.
12. **Божинская, Н.** „Преступление Ивана Кузнецова“ (Свободная любовь). Драма в 4 карт. Изд. „Молодая Гвардия“. М. 1927 г. Стр. 64—50 коп. А.
13. **Богряновский, В.** „Колдун его величества“ (Распутин). П'єса в 5 д. и 7 карт. А.
14. **Бивалий, Г.** „Эпоха“ (1905—1920). Драма-хроника в 13 карт. Рук. Стр. 47. А.
15. **Векслер, И. А.** „Директор“. Ком. в 1 д. Перев. с евр. Рук. Стр. 23. А.
16. **Венецианов, Георгий.** „Джумма-Машид“. Шесть картин современной Индии“. Рук. Стр. 106. А.
17. **Венкстери, Н. и Шервинский.** „Ночи кавалера Фоблаза“. Ком. в 4 д. Б.
18. **Геркен, Евг.** „Где танцуют Шимми“—(Блок). Музком. в 3 д. Рук. Стр. 77. А.
19. **Жуковская, Н.** „Город Хмельной“ (Анюткина Свобода). П'єса в 4 д. и 17 экз. Рук. А.
20. **Зудерман, Герман.** „Родина“. Драма в 4 д. Пер. Ф. Куманина. Стр. 88. А.
21. **Иванов, Александр.** „За святой оградой“ (Молитва и жизнь) П'єса в 5 д. и 8 к. Изд. Автора. М. 1926 г. Стр. 59. 1 р. 50 к. А.
22. **Иванов, Всеволод.** „Бронепоезд“, 14, 69. Драма в 9 к. Рук. Стр. 65. А.
23. **Катаев, Валентин.** „Растратчики“. Сцени. Рук. Стр. 92. Б.
24. **Кашперова, Е. В.** „Победа Жизни“.—Ком. в 4 д. Изд. МОДП и К 1926 г. Стр. 52. 60 коп. А.
25. **Киришон, В. и Успенский, А.** „Константин Терехин“ (Ржавчина). Драма в 11 эпил. Изд. М.-Л 1927 г. Стр. 131. 1 р. 10 коп. А.
26. **Крашенинников, Ник. А.** „Ледяной дом“. Мелодрама в 5 д. с эпил. (по роману И. И. Лажечникова). А.
27. **Лапшин, Андрей.** „Кремешки“. П'єса в 4 д. Изд. „Долой Неграмотность“. М.-Л. 1927 г. Стр. 72. 60 коп. А.
28. **Леонидов и Поппер.** „Любовь Катерины Измайловой“. (Леди Макбет Мценского уезда). П'єса в 4 д. (по Н. С. Лескову). А.
29. **Леонов, А.** Унтиловск. П'єса в 4 д. Рук. Стр. 86. А.
30. **Лернер, Н.** „Фаворитка Петра I“. Ист. п'єса в 5 д. М. 1924 г. Стр. 63. 50 коп. А.
31. **Либакон Ильянский, Илья.** „Салтычиха“ (Рабы крепостные). Ист. бытовая драма XVIII века в 5 д. и 6 карт. Рук. Стр. 155. А.
32. **Ложкин, А.** „Дикое Сердце“.—Инсцен. в 3 карт. по рас. Артема Веселого. Рук. Стр. 16. А.
33. **Мамонтов.** „Держи язык за зубами—враг следит за нами“. П'єса. Рук. Стр. 10. А.
34. **Михайличенко, Ф. Я.** „Кто отец?“. Показательный процесс об алиментах. Рук. Стр. 13. А.
35. **Могам, Соммерсет.** „Алек Мэкэнзи“. (Исследователь). П'єса в 4 д, Пер. Д. Волькензон и Е. Александра. Стр. 59. Б.
36. **Мокин, А. Ф. и Штрахтенберг, Вал.** „Штурм Перекопа“. Истор. хроника в 5 д. и 10 карт. Рук. Стр. 102. А.
37. **Наврозов, Андрей.** „Название простое—хозяин один, а работников трое“. Дерев. водевиль в 1 л. и 2 карт. 2-ое изд. МОДП и К 1927. Стр. 24. А.
38. **Нариманов, С.** „Игуменья Митрофания“. П'єса в 10 карт. с эпил. Рук. А.
39. **О. Нэйль, Южен.** „Золото“. П'єса в 4 д. Рук, Стр. 106. А.
40. **Скуратов, П. Л.** „Веселая Жизнь“. Трагикомедия в 3 д. и 7 карт. с прологом. Рук. Стр. 58. А.
41. **Таратуева.** „Тунель“. Инсц. по рассказу М. Горького с исполз. стихов Безименского, Поморского и др. Рук. Стр. 10. А.
42. **Трахтенберг, Вал.** „Девятая жена товарища Чулина“. П'єса в 4 д. и 5 карт. Рук. Стр. 127. А.
43. **Тригер, М.** „Дом на перекрестке“. П'єса в 5 д. Рук. Стр. 54. А.
44. **Щеглов, Д.** „Любовь смены“. П'єса в 4 д. Изд. МОДП и К Л.-М. 1926. Стр. 35. 50 к. А.
45. **Щеглов, Дмитрий.** „Пурга“ (класс. человек, зверь). Драма в 4 д. Изд. МОДП и К. Л.-М. 1927 г. Стр. 69. А.